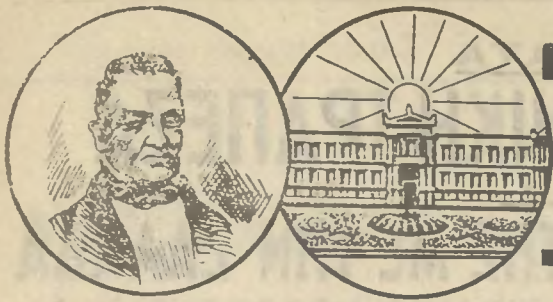

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

„ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ“ — ORGANE DE L'ASSOCIATION DES EMPLOYES DE LA BANQUE NATIONALE DE GRECE

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ρούσβελτ (Άκαδημίας) 60 — Τηλ. 27.954

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΝΙΚΗΤΑΣ Δ. ΤΣΑΙΛΑΣ

15 — 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1950
Έτος Δέκατον πέμπτον (Περίοδος Β΄) — ΑΡΙΘ. 18

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Διά μίαν ακόμη φοράν ή άνθρω-
πότης ίσταται εις τὸ χεῖλος τῆς ἀ-
δύσσου τοῦ πολέμου. Ἐκεῖ κάτω
εἰς τὴν ἀπομεμακρυσμένην Ἄπω
Ἀνατολὴν ὑψώνονται αἱ φλόγες μι-
ᾶς συρράξεως μετὰ τὰ τελειότερα μέ-
σα τῆς καταστροφῆς καὶ τοῦ ὀλέ-
θρου. Εἰς τὴν Κορέαν συγκρούον-
ται — μετὰ τὰ ὅπλα ἀνὰ χεῖρας —
ἡ Δύσις καὶ ἡ Ἀνατολή. Ἡ δημο-
κρατία καὶ ὁ ἐρυθρὸς ἀπολυταρχι-
σμός ἔχουν ἐμπλακῇ εἰς τὴν χερσό-
νησον τῆς Κορέας εἰς αἱματηρὸν
ἀγῶνα. Ὁ προηγμένος πνευματι-
κὸς καὶ ὑλικὸς πολιτισμὸς μάχεται
ἐναντίον τῆς κτηνώδους βίας. Αὕτῃ
ἡ κτηνώδης ἀλλὰ θαυμασίως ὀργα-
νωμένη βία ἐκμεταλλεύεται τὴν ἀ-
μάθειαν καὶ τὴν ἀθλιότητα τραγι-
κῶν δυστυχισμένων λαῶν καὶ τοὺς
ὠθεῖ εἰς πράξεις παρουσιαζούσας
τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς
τάξεως.

Εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ἡ τρα-
γωδία τοῦ κορεατικοῦ λαοῦ μᾶς ἐν-
θυμίζει πολλά. Καὶ μάλιστα τόσον
πολλὰ καὶ ἔντονα γεγονότα μᾶς ἐν-
θυμίζει ὥστε νὰ αἰσθανώμεθα συγ-
κλονιστικὸν ρίγος.

Ἐν ῥίψωμεν ὅμως ἓνα βλέμμα
χωρὶς πάθος καὶ φόβον εἰς τὰ γε-
γονότα τῆς Κορέας.

Ὅλον τὴν Βορρὰν τῆς Εὐρώπης
καὶ τῆς Ἀσίας τὸν κατέχει μία χώ-
ρα, ἡ ὁποία ἐκυβερνᾶτο ἀπὸ αἰῶ-
νας ἀπὸ τὸν ἄκρατον δεσποτισμὸν
Τσαρῶν καὶ Βογιάρων. Χώρα ἀχα-
νὴς ἡ Ρωσία μετὰ πᾶμπλουτον ἔδα-
φος δὲν κατάρθρωσε ποτὲ νὰ μὴ πει-
νᾷ. Ὁ δεσποτισμὸς κρατοῦσε τὰς
πολυαριθμούς φυλάς τῆς καὶ αὐτὴν
ἀκόμη τὴν μεγάλην μάζαν τῆς κυ-
ριάρχου φυλῆς εἰς ἓνα βαθὺ καὶ ψη-
λαφτὸν σκότος. Ἡ ζωὴ τῶν φυλῶν
τῆς Ρωσίας, ὑπὸ τὴν τσαρικὴν κυ-
ριαρχίαν ἐκυλίετο εἰς τὸν βοῦρκον
τῆς ἀθλιότητος — ὑλικῆς καὶ πνευ-
ματικῆς. Ἐκμεταλλευομένη τὴν ἀ-
θλιότητα αὐτὴν μία ἐλαχίστη μειο-
ψηφία μετὰ τὸ περίβλημα ἀπραγμα-
τοποιήτων κηρυγμάτων, ἀνέτρεψε
τὸν τσαρικὸν ζυγὸν καὶ ἐπέβαλε
τὸν ἰδικὸν τῆς — σκληρότερον καὶ
ἀσυγκρίτως περισσότερον ἀπάθρων
καὶ αἱματηρόν.

Οἱ λαοὶ καὶ αἱ φυλαὶ τῆς Ρωσί-
ας, τὴν ὁποίαν οἱ νέοι τῆς ἀνάγλη-
τοι δυνάσται μετωνόμασαν εἰς Ἑ-
νωσιν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν
Δημοκρατιῶν, ὑπεχρεώθησαν νὰ ὑ-
ποστοῦν τὰς δοκιμασίας ἐνὸς νέου
καθεστώτος πρωτοφανοῦς εἰς τὴν ἱ-
στορίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Αἱ μέθοδοι καὶ τὰ μέσα διακυ-
βερνήσεως ὑπὸ τὸν νέον καθεστῶς
παρέμειναν στὰ παλαιὰ κεφάλαια.
Ἀντὶ τῆς Ὀχράνα τῶν

Τσαρῶν ἡ Γκεσταπὸ τοῦ κομμουνι-
στικοῦ κόμματος. Ἡ Σιδηρία παρέ-
μεινεν ὅπως καὶ παλαιότερον, τό-
πος ἐξίλασμο καὶ σωφρονισμοῦ
τῶν δυσηρεστημένων. Τὸ ἴδιον καὶ
τὰ κάτεργα τοῦ Ἀρκτικοῦ κύ-
κλου.

Ἀπὸ ἓνα παρόμοιον καθεστῶς
οἱ μεγιστάνες τοῦ Κρεμλίνου ἐφα-
στάθησαν ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν ἡ χῶ-
ρα τῶν νὰ βαδίσῃ τὸν δρόμον τῆς
οἰκονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ
ἐπεδόθησαν εἰς τὸν καταρτισμὸν
ἀλλεπαλλήλων πενταετῶν σχεδίων.
Ἀλλὰ τὰ σχέδια ἀπαιτοῦν διὰ τὴν
πραγματοποίησιν τῶν ἀνθρώπους ἐ-
λευθέρους καὶ ὄχι δούλους, ἐργαζο-
μένους ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ κνού-
του καὶ τῆς Σιδηρίας. Τὸ ἀποτέ-
λεσμα παρομοίου συστήματος ὑπῆρ-
ξεν ἡ ἀποτυχία τοῦ ἐνὸς μετὰ τὸ
ἄλλο ὅλων τῶν περιφήμων πενταε-
τῶν σχεδίων. Καὶ σήμερον παριστά-
μεθα μάρτυρες τῆς πείνης ἐνὸς λα-
οῦ κατοικοῦντος εἰς μίαν ἀπὸ τὰς
πλουσιωτέρας χώρας τῆς ὑψηλῆς.

Τὸ σημερινὸν καθεστῶς τῆς Ρω-
σίας ἀδυνατεῖ νὰ διαθρήψῃ ἔστω
καὶ στοιχειωδῶς τὰ 200.000.000
τῶν κατοίκων τῆς. Αὕτῃ ἀκριδῶς
εἶναι ἡ βασικὴ αἰτία ἡ ρυθμίζουσα
τὴν συμπεριφορὰν τοῦ Κρεμλίνου
εἰς τὰς διεθνεῖς του σχέσεις. Τὴν
ἀδυναμίαν τῆς διατροφῆς τῶν 200.
000.000 οἱ σημερινοὶ Βογιάροι τῆς
Ρωσίας τὴν καλύπτουν μετὰ μίαν συ-
στηματικῶς καλλιεργουμένην πολε-
μικὴν νεύρωσιν, μετὰ τὸ φάσμα μιᾶς
ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀναμενο-
μένης «λησπρικῆς ἐπιθέσεως τῶν
ἱμπεριαλιστῶν τῆς Δύσεως ἐναντί-
ον τῆς σοβιετικῆς πατρίδος».

Καὶ ὅταν πλέον δὲν εἶναι ἀρκε-
τὸν μόνον τὸ φάσμα, δίδεται μία
διαταγὴ εἰς τὴν Κορέαν π. χ. νὰ
μεταβληθῇ ὁ ψυχρὸς πόλεμος εἰς
θερμόν.

Ἡ δύναμις τῆς Ρωσίας εἶναι σή-
μερον τὰ προκεχωρημένα τῆς φυ-
λάκια δηλ. τὰ εἰς διαφόρους χώρας
κομμουνιστικὰ κόμματα. Αὕτῃ κι-
νεῖ τὸ Κρεμλίνον καὶ μετὰ αὐτὴν πα-
ρεμποδίζει τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ
κόσμου καὶ τὴν ἀνατολὴν ἐνὸς καλ-
λιτέρου μέλλοντος διὰ τὴν ἀνθρω-
πότητα.

Αὕτῃ εἶναι ἡ οὐσιαστικὴ, ἡ πρα-
γματικὴ ἀλήθεια, πού εὑρίσκεται
πίσω ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς Κορέας
ἢ πίσω ἀπὸ τὴν στάσιν τῆς Μό-
σχας ἐπὶ ὅλων τῶν παγκοσμίων
προβλημάτων.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΡΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ 1950 ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΝ

Ἡ παγκόσμιος παραγωγή ἐρίου
κατὰ τὸ 1950, υπολογίζεται ὑπὸ
τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας τῶν Ἡ-
νωμένων Πολιτειῶν εἰς 3.900.000.
000 λίβρας. Ἡ ποσότης αὕτῃ ἦτο
ἀνωτέρα κατὰ 100.000.000 λίβρας
ἐν σχέσει μετὰ τὴν παραγωγὴν τοῦ
1949 καὶ ὑπελείφθη μόνον κατὰ
3% τῆς μέσης παραγωγῆς τῆς πε-
ριόδου 1936 — 40.

Ἀναμένεται, ὅτι ἡ παραγωγή
τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ ἀνέλ-
θῃ εἰς 247.000.000 λίβρας ἔνατι
τῶν 253.400.000 λίβρων, τὰς ὁποί-
ας αὐταὶ παρήγαγον κατὰ τὸ
1949.

Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας λέγει,
ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ καὶ καιρικαὶ
συνθήκαι εἰς τὰς κυριωτέρας ἐριο-
παραγωγὰς χώρας τοῦ Νοτίου
ἡμισφαιρίου, εἶναι εὐνοϊκαὶ διὰ τὴν
αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς. Προσθε-
τεῖ ὅμως, ὅτι ἡδὴ ἐπιτυγχάνεται
τὸ ἀνώτατον ὄριον παραγωγῆς.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀμνῶν καὶ ἡ
παραγωγή ἐρίου εἰς τὴν Εὐρώπην
ἔχει φθάσει σχεδὸν εἰς τὸ προπο-
λεμικὸν ἐπίπεδον, ἀναμένεται δὲ
ἔτι μεγαλύτερα αὐξήσεις τῆς παρα-
γωγῆς ἐρίου.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας, ὑ-
πολογίζει ὅτι ἡ παραγωγή τῆς Αὐ-
στραλίας, τῆς κατ' ἐξοχὴν ἐριοπα-
ραγωγῆς χώρας, θὰ ἀνέλθῃ ἐφέτος
εἰς 1.100.000.000 λίβρας, ἐνῶ τὸ
παραλθὸν ἔτος ἡ παραγωγή ἦτο
1.045.500.000 λίβρας. Ὁ ἀριθμὸς
τῶν ἀμνῶν εἰς Αὐστραλίαν αὐξά-
νει διαρκῶς, τὸν δὲ Μάρτιον τοῦ
τρέχοντος ἔτους ὑπελογίζετο εἰς
115.000.000 κεφαλὰς.

Οἱ ὑπολογισμοὶ διὰ τὴν παραγω-
γὴν ἄλλων σημαντικῶν ἐριοπαρα-
γωγῶν χωρῶν ἔχουν (εἰς λίβρας):
ὡς ἀκολουθεῖ: Ἀργεντινῇ: 430.
000.000, Νοτιοαφρικανικῇ Ἑνωσίτι:
210.000.000, Νέα Ζηλανδία: 375.
000.000, Οὐρουγουάη: 150.000.000
καὶ Ἀγγλίᾳ: 85.000.000.

ΤΟ ΛΑΒΕΙΝ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΕΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Οἰκονο-
μίας δι' ἐγγράφου τοῦ ἐξήτησεν ἀ-
πὸ τῶν Ἀργεντινῶν Κυβερνήσιν τὴν
ἀποδέσμευσιν τῶν λαθεῖν Ἑλλήνων
ἐξαγωγῶν, τὰ ὁποῖα μέχρι σήμε-
ρον δὲν κατέστη δυνατόν νὰ ἐξοφλη-
θῶν, λόγω τῆς ἐλλείψεως ἐλευθέ-
ρου συναλλάγματος ἐν Ἀργεντινῇ.

Αἱ εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι τῶν Ἡν. Πολιτειῶν θὰ χρειασθοῦν:

ΤΡΙΑ ΕΤΗ ΠΡΟΣ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΥ

Ἡ προσαρμογὴ εἰς τὰς σημερινὰς συνθήκας

(Διὰ νὰ δώσωμεν μίαν ἰδέαν
τῆς λειτουργίας τοῦ συστήματος
μετὰ τὸ ὁποῖον καθορίζεται εἰς τὰς
γενικάς του γραμμάς ὁ τιμαριθ-
μικὸς δείκτης — βασικώτατον
στοιχείον διὰ τὴν μελέτην τοῦ
βιοτικῆς ἐπιπέδου ἐνὸς λαοῦ —
δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ κυ-
ριώτερα σημεία ἐκ τῆς ἐκθέσεως
τῆς Ὑπηρεσίας Στατιστικῆς τοῦ
Ὑπουργείου Ἑργασίας τῶν Ἡν.
Πολιτειῶν):

Τὸ Κογκρέσσον τῶν Ἡνωμένων
Πολιτειῶν ἐνέκρινε πίστωσιν ἐξ ἐ-
νὸς ἑκατομμυρίου δολλαρίων διὰ
τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἀναθεωρή-
σεως τοῦ τιμαριθμοῦ εἰδῶν πρώτης
ἀνάγκης, ὅστις καταρτίζεται μηνι-
αίως ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Στατι-
στικῆς τοῦ ὑπουργείου Ἑργασίας.
Τὸ ἔργον τῆς ἀναθεωρήσεως ἤρχισε
τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα, ὑπολο-
γίζεται δὲ ὅτι θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ
τριετίαν.

Ἀπὸ τοῦ 1913 ὁ τιμαριθμὸς οὐ-
τως χρησιμεύει ὡς δείκτης τοῦ κό-
στους ζωῆς τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πό-
λεων.

Ἡ τελευταία ἀναθεώρησις τοῦ
τιμαριθμοῦ ἔγινε τῷ 1934. Ἐκτοτε
ἔχουν ἐπέλθῃ πολλαὶ ἀλλαγαὶ εἰς
τὸν τρόπον ζωῆς τῆς μέσης Ἀμερι-
κανικῆς οἰκογενείας. Ἡ τεχνικὴ
πρόοδος ἔφερεν εἰς τὴν ἐπιφανείαν
πολλὰ νέα εἶδη, ὅπως π.χ. τὰ κα-
τεψυγμένα τρόφιμα καὶ τὰς συ-
σκευὰς τηλεοράσεως, τὰ ὁποῖα ἤ-
σαν ἀγνωστα πρὸ δεκαπενταετίας.
Ἡ διάδοσις τῆς μαργαρίνης περιώ-
ρισε τὴν κατανάλωσιν τοῦ βουτύ-
ρου. Τὰ ἠλεκτρικὰ ψυγεῖα ἀντικατέ-
στησαν σχεδὸν τελείως τὰ κοινὰ
ψυγεῖα. Τὸ εἰσόδημα τῆς μέσης οἰ-
κογενείας ἐδιπλασιάσθη περίπου.

Ὁ τιμαριθμὸς τοῦ ὑπουργείου
Ἑργασίας ἀποστέλλεται μηνιαίως
εἰς 14.000 ιδιώτας, κρατικὰς ὑπηρε-
σίας καὶ ἱδρύματα τῶν Ἡνωμέ-
νων Πολιτειῶν καὶ ἄλλων χωρῶν.
Διὰ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὰς
ἐφημερίδας καὶ τὰ οἰκονομικὰ πε-
ριοδικά, ἑκατομμύρια Ἀμερικανῶν
πληροφοροῦνται τὴν κίνησιν τῶν τι-
μῶν. Τὸ ὑπουργεῖον Ἑργασίας λαμ-
βάνει μηνιαίως ἀνω τῶν 3000 αἰτή-
σεων παροχῆς πληροφοριῶν, αἵτινες
ἔχουν σχέσιν μετὰ τὴν κίνησιν τῶν
τιμῶν τῶν διαφόρων εἰδῶν. Αἱ πλη-
ροφορίαι αὗται ἀντλοῦνται ἐκ τοῦ
τιμαριθμοῦ.

Ὁ τιμαριθμὸς κόστους ζωῆς λαμ-

βάνεται ὡς βάση κατὰ τὰς δια-
πραγματεύσεις πρὸς καθορισμὸν
τῶν ἡμερομισθίων. Πολλὰ συμβό-
λαια ἐργασίας περιέχουν ὅρον τῆς
τιμαριθμικῆς ἀναπροσαρμογῆς, βά-
σει τοῦ ὁποῖου ἐπέρχεται ἀλλαγὴ
εἰς τὴν κλίμακα τῶν ἡμερομισθίων,
ὥστε νὰ ἀκολουθοῦν τὰ αὐτὰ πάντο-
τε τὸν τιμαριθμὸν τοῦ ὑπουργείου
Ἑργασίας. Οἰκονομολόγοι εἰδικοί
ἐπὶ τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων λέ-
γουν ὅτι ὁ τιμαριθμὸς οὗτος ἐχρη-
σίμευσεν ὡς βάση συμφωνίας με-
ταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἑκατομμυρίων
Ἀμερικανῶν ἐργατῶν, πολλοὶ τῶν
ὁποίων δὲν ἀνήκον εἰς ἐργατικὰς
ὀργανώσεις. Ἀνέκαθεν ὁ τιμαριθ-
μὸς κόστους ζωῆς ἐχρησίμευσεν ὡς
βάσις διὰ τὴν δικαίαν ἀναπροσαρ-
μιγὴν τῶν ἡμερομισθίων.

Τὸ ὑπουργεῖον Ἑργασίας λαμ-
βάνει κάθε μῆνα τὰ στοιχεῖα διὰ
τὴν κατὰστρωσιν τοῦ τιμαριθμοῦ
αὐτοῦ μέσῳ 30 μονίμων καὶ 125
ἐκτάκτων ὑπαλλήλων του, οἵτινες
περιέρχονται τὰ διάφορα καταστή-
ματα καὶ προβαίνουν εἰς ἀγορὰν
τῶν εἰδῶν, τὰ ὁποῖα θεωροῦνται ὡς
πρώτης ἀνάγκης διὰ τὴν μέσσην
Ἀμερικανικὴν ἀστικήν οἰκογένειαν.

Ἐκ τῶν 1400 εἰδῶν, τὰ ὁποῖα
πιθανῶς ἀγοράζει κάθε μῆνα ἡ μέ-
ση οἰκογένεια, τὸ ὑπουργεῖον Ἑρ-
γασίας ἐξέλεξε διακόσια διὰ τὴν
κατάρτισιν τοῦ τιμαριθμοῦ. Τὰ 200
αὐτὰ εἶδη, εἰς τὰ ὁποῖα περιλαμβά-
νονται καὶ ἡ ἀμοιβὴ διὰ προσφερο-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τρία ἔτη πρὸς ἀναθεώρησιν
τῶν βασικῶν ἀρχῶν τοῦ τι-
μαριθμοῦ. — Ἡ Γαλλία καὶ
ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα. — Ἀ-
νάγκη ὀρθολογιστικῆς ὀργα-
νώσεως τῶν Τραπεζῶν μας.
— Τὸ νομοσχέδιον διὰ τὴν ἐ-
πένδυσιν τῶν ξένων κεφαλαί-
ων ἐν Ἑλλάδι. — Ἡ ἐκπαί-
δευσις τῶν τραπεζιτικῶν ὑ-
παλλήλων εἰς τὰς Ἡνωμέ-
νας Πολιτείας. — Τὸ ἐξα-
γωγικὸν ἐμπόριον τῆς Τουρ-
κίας.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ**150ΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ**

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Έστωτε: Τρίμηνος Δρχ. 15.000
Έξαμηνος » 30.000
Έτησίαι » 50.000

Τιμή φύλλον Δρχ. 1.000

Τὰ ἐμβάσματα ἐπ' ὀνόματι τῆς
«ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ»Αἱ ἀποδείξεις δέον νὰ φέρωσι τὴν ὑπο-
γραφὴν τοῦ Διαχειριστοῦ καὶ τὴν σφρα-
γίδα τῆς ἐφημερίδοςΠαρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συνδρομηταί,
ὅπως γνωστοποιῶν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς
ἐφημερίδος πᾶσαν μεταβολὴν τῆς διευ-
θύσεως τῶνΔιαχειριστής:
ΙΩΑΝ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀκαδημίας 60

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ ἀρ-
θρῷ 6 § 3 τοῦ Α. Ν. 1092/1938
Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης:
ΝΙΚΗΤΑΣ ΤΣΑΪΛΑΣ
Ἀδούβου 53 — Τηλ. 72.690
Προϊστάμενος Τυπογραφείου:
ΜΕΜΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Κολοκοτρώνη 116

μένας ὑπηρεσίας, ἀντιπροσωπεύ-
ουν μὲ μεγάλην σχετικῶς ἀκρίβει-
αν τὰς πιθανὰς μηνιαίας ἀγορὰς
μιάς ἀστικής οἰκογενείας. Δύναται
π. χ. νὰ συναχθῇ ὅτι ἡ διακύμαν-
σις τῆς τιμῆς τοῦ νωποῦ γάλακτος
θὰ ἐπηρεάσῃ ἀναλόγως καὶ τὴν τι-
μὴν τοῦ βουτύρου καὶ διαφόρων
ἄλλων προϊόντων γαλακτοκομίας.

Οὕτω, ἕκαστον μῆνα ἐξακριβοῦ-
ται ἡ τιμὴ 200 εἰδῶν διὰ νὰ φανῇ
ἐὰν τὸ κόστος ζωῆς γενικῶς ἡῤῥη-
σεν ἢ ὑπέστη μείωσιν.

Τὰ εἶδη τῶν ὁποίων τὴν τιμὴν ἐ-
ξακριβώνουν οἱ ἐρευνῆται τοῦ ὑ-
πουργείου Ἐργασίας καθωρίσθη-
σαν κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐτῶν
1934—36. Ἐκτοτε ἐπῆλθον ὠρι-
σμένοι ἀπαραίτητοι ἀλλαγαί. Αἱ
καλτσαὶ νάυλων ἐπὶ παραδείγματι,
ἀντικατέστησαν τὰς μεταξωτὰς ὅ-
ταν αἱ τελευταῖαι αὐταὶ σχεδὸν ἐ-
ξηφανίσθησαν ἀπὸ τὴν Ἀμερικανι-
κὴν ἀγοράν. Πολλὰ ὅμως εἶδη, τὰ
ὁποῖα διατίθενται σήμερον εἰς τὴν
ἀγοράν δὲν περιλαμβάνονται εἰς
τὸν τιμάρημον κόστους ζωῆς.

Ἡ τριετής ἔρευνα, ἥτις ἐνεκρίθη
ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου, θὰ ἔχῃ ὡς
ἀποτέλεσμα ὅτι ὁ νέος τιμάρημος
θὰ ἀνταποκρίνεται καλύτερον πρὸς
τὴν πραγματικὴν κατάστασιν, ἥτις
θὰ ἐπικρατῇ κατὰ τὴν περίοδον
1950—52.

**Η ΑΓΟΡΑΣΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΙΣ
ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ**

Συμφώνως πρὸς ἐκθεσιν τῆς Ἀ-
μερικανικῆς ἰδιωτικῆς ὁργανώσεως
ἐρευνῆς — τῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκονο-
μικῆς Ἐξελίξεως — εἶναι δυνατὸς
ὁ ἐντὸς τῶν προσεχῶν 30 ἐτῶν δι-
πλοῦσασιν τῶν ἡμερομισθίων —
ἥτοι τῆς ἀγοραστικῆς δυνάμεως —
τοῦ μέσου Ἀμερικανοῦ ἐργάτου ἐ-
ὰν ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐργατῶν συνε-
χισθῇ αὐξάνουσα μὲ τὸν ρυθμὸν,
ποῦ ἐσημείωσεν εἰς τὸ παρελθόν.

Τονίζουσα ὅτι ἡ ἀπόδοσις κατὰ
ἐργάτην ἐτριπλασιάσθη εἰς Ἡνωμέ-
νας Πολιτείας ἐντὸς 30 ἐτῶν, ἡ ἐκ-
θεσις τῆς Ἐπιτροπῆς λέγει ὅτι ἡ
προοπτικὴ εἶναι καλὴ διὰ τὴν συνε-
χισιν τῆς αὐξήσεως τῆς ἀποδόσεως
κατὰ ἐργάτην.

Ἡ δυνατότης αὐξήσεως τῶν
πραγματικῶν ἡμερομισθίων βασίζε-
ται κυρίως εἰς τὴν αὖξιν τῆς ἀ-
ποδόσεως κατὰ ἐργάτην, ἀναφέρει
ἡ ἐκθεσις καὶ οὕτω «θὰ πρέπει νὰ
καταστήναι δυνατὴ ἡ εἰς τὸ μέλλον
αὖξιν τῶν πραγματικῶν ἡμερομι-

σθίων ἐξ ἴσου ταχέως ὅπως καὶ εἰς
τὸ παρελθόν.

Ἡ ἐκθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς συνι-
στᾷ ἐν πρόγραμμα ἐκ δέκα σημεί-
ων ἐπὶ τῶν μεθόδων, ποῦ ἐνδείκνυ-
νται νὰ ἐφαρμοσθῶν διὰ νὰ ἐξα-
σφαλισθῇ ἡ συνέχισις τῆς αὖξίσε-
ως τῆς παραγωγικότητος. Μία τῶν
μεθόδων αὐτῶν, «ἰδιαιτέρως πρόσφο-
ρος» εἶναι ἡ αὖξιν τῶν εἰσαγω-
γῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ
ὑποστήριξις τῶν εἰσαγωγῶν καὶ ἡ
ἐλάττωσις τῶν τελωνειακῶν δα-
σμών πρέπει νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ
ἀποτελοῦν μέρος τῆς πολιτικῆς τῶν
Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἡ τελευταία ἐκθεσις τῆς Ἐπι-
τροπῆς Οἰκονομικῆς Ἐξελίξεως ἐ-
πὶ «τοῦ τρόπου αὖξίσεως τῶν πρα-
γματικῶν ἡμερομισθίων» ἀπότησε
διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς χρονι-
κὸν διάστημα ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἔ-
τους. Ἡ ἐκθεσις ἀναλύει τὰ αἰτία
διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1900 αὖξιν τῆς
παραγωγικότητος τῶν Ἡνωμένων
Πολιτειῶν καὶ προτείνει ἐν πρόγραμ-
μα ἐκ δέκα σημείων διὰ τὸ μέλλον.

Μεταξὺ τῶν σημείων τοῦ προτει-
νομένου προγράμματος εἶναι ἡ ὑ-
παρξιν σταθερῶν συνθηκῶν εἰς τὴν
βιομηχανίαν, διὰ τῆς αὖξίσεως τῶν
δυνατοτήτων παροχῆς ἐργασίας ταυ-
τοχρόνως μὲ τὴν αὖξιν τῆς ἐργα-
τικῆς δυνάμεως, ἐλάττωσις τῆς ἐ-
ποχικῆς ἀνεργίας διὰ τῆς δημι-
ουργίας ἀποθεμάτων καὶ τῆς πα-
ραγωγῆς εἰδῶν, τῶν ὁποίων ἡ κα-
τανάλωσις διαφέρει ἀναλόγως τῶν
ἐποχῶν τοῦ ἔτους, καὶ ἡ ἐξασφάλι-
σις περισσοτέρων δυνατοτήτων ἐρ-
γασίας διὰ τοὺς πλέον ἡλικιωμένους
ἐργάτας.

Ἡ ἐκθεσις λέγει ὅτι ἡ τελωνεια-
κὴ νομοθεσία τῶν Ἡνωμένων Πολι-
τειῶν πρέπει νὰ ἀναθεωρηθῇ διὰ νὰ
διευκολυνθῶν οἱ ξένοι παραγωγοί,
νὰ στέλλουν τὰ προϊόντα τῶν εἰς
Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἐπίσης αἱ
ἀμερικανικαὶ ἑταιρίαι πρέπει νὰ
αὖξιν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιπρο-
σώπων τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐν μέρει δυνάμεθα νὰ καλύψω-
μεν τὰ ἐξαγωγὰς μας δι' αὖξίσε-
ως τῶν ταξιδιῶν Ἀμερικανῶν εἰς τὸ
ἐξωτερικόν καὶ διὰ μεγαλυτέρας
χρησιμοποιήσεως τῶν ἀτμοπλοικῶν
συγκοινωνιῶν ξένων κρατῶν. Ἐν μέρ-
ει ἐπίσης, δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχω-
μεν τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξαγωγῶν
μας ἀποκτώντες μερίδιον ἐπὶ κερδῶ-
ν ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ ἐξωτερι-
κόν Μερικὰ ἀπὸ τὰ εἶδη τὰ ὁποῖα
λαμβάνονται εἰς ἀντάλλαγμα τῶν
ἐξαγωγῶν μας θὰ ἀποτελοῦνται ἀ-
πὸ εἶδη, τὰ ὁποῖα δὲν ἀνταγωνίζον-
ται τὰ ἴδια ἡμῶν προϊόντα. Ἡ κά-
λυψις τῶν ἐξαγωγῶν θὰ προκαλέσῃ
τὴν ἐν μέρει αὖξιν τῶν εἰσαγομέ-
νων ἀγαθῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δύ-
ναται νὰ προκαλέσῃ διαταραχὴν εἰς
τὴν βιομηχανίαν τῶν Ἡνωμένων
Πολιτειῶν — ἐν εἶδος ἀντιδράσεως —
εἰς ἐκείνας ἐκ τῶν Ἀμερικανικῶν
βιομηχανιῶν, αἵτινες συναγωνίζον-
ται ἀπ' εὐθείας τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερι-
κοῦ εἰσαγόμενα εἶδη. Ἰσως νὰ πα-
ραστῇ ἀνάγκη διοχετεύσεως ὠρισμέ-
νου ἀριθμοῦ ἐργατῶν καὶ κεφαλαί-
ων πρὸς ἄλλας βιομηχανίας, ποῦ
δὲν ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὰς ἐκ τοῦ
ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὰς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Οἰκονομικῆς Ἐξε-
λίξεως παραδέχεται ὅτι «ἡ ἐξίσι-
σις εἰσαγωγῶν καὶ ἐξαγωγῶν ἐνέ-
χει κινδύνους, ἀλλὰ μεγαλυτέρους
ἀκόμη κινδύνους ἐνέχει ἡ ἐξαγωγὴ
περισσοτέρων ἀγαθῶν ἀπὸ τὰ εἰ-
σαγόμενα».

Ἡ Ἐπιτροπὴ Οἰκονομικῆς Ἐξε-

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΑΙ ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΝΙΚΟΥ ΣΤΑΘΑΤΟΥ

Κάθε χρόνο στὴ μεγάλη Ἐθνικὴ
Γιορτῇ τῶν Γάλλων μᾶς ἔρχεται
στὸ νοῦ ἡ πολυπλευρὴ σχέσις, ποῦ
ἔχει ἡ Πατρίδα μας μὲ τὴν Πα-
τρίδα τοῦ Οὐγκώ, καὶ τοῦ Λα-
μαρτίνου. Ἐφέτος, ποῦ γράφον-
ται τὰ σημειώματα αὐτά, ἡ 14η
Ἰουλίου γίνεται ἀφορμὴ γιὰ μιὰ
ἄλλη ἱστορικὴ ἀναδρομὴ σχετικὴ
μὲ τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλά-
δος.

Πῶς καὶ πόσο βοήθησε τότε ἡ
Γαλλία τὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς
Ἑλλάδος; Ἡ μικρὴ Ἑλλάδα μό-
λις πρὸ ὀλίγου εἶχε βγῆ ἀπὸ τὴν
ἄφραστη γιγαντομαχίαν, ποῦ ἔστη-
σε παράπλευρα τῆς γαλλικῆς 14ης
Ἰουλίου τὸ τρόπαιο τῆς 25ης Μαρ-
τίου. Μικρὴ καὶ φτωχὴ ἡ Ἑλλάς,
τὸ «ἀπορφανισμένο παιδί τῆς Εὐ-
ρώπης», καθὼς τὴν ὠνόμασε ὁ Σα-
τωμπριὰν, εἶχεν ἀπόλυτη ἀνάγκη ἀ-
πὸ τὴν βοήθειαν τῆς Εὐρώπης. Μὰ
πῶς θὰ ἐρχόταν ἡ βοήθεια αὕτη;
Οἱ «μεγάλοι», καθὼς πάντα, ὅταν
πρόκειται νὰ βοηθήσουν κάποιον μι-
κρὸ ἔθνος, δὲν ἦσαν σύμφωνοι. Κά-
θε μιὰ εὐρωπαϊκὴ δύναμις κύτταζε
τὸ δικό της συμφέρον καὶ γιὰ τὴν
μικρὴν βοήθειαν τῆς ζητοῦσε μεγαλύ-
τερα ἀνταλλάγματα. Καὶ ὅμως ἡ
βοήθεια αὕτη ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ. Κι'
ἔπρεπε νὰ ἔλθῃ στὸν οἰκονομικὸν
πρὸ πάντων τομέα, ὅσο το δυνατόν
ταχύτερη καὶ ἀποτελεσματικώτερη.

Τότε παρουσιάσθηκε στὸν ὀρί-
ζοντα γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὸ ἄ-
στρο τοῦ Ἐϋνάρδου. Θάταν μωρό-
τατο νὰ ἱστορήσῃ κανεὶς ὅλο τὸ
σχετικὸ ἔργο τοῦ Μεγάλου αὐτοῦ
Ἀνθρώπου. Γι' αὐτό, κατ' ἀνάγκη,
θὰ περιορισθῶμε κατὰ τὴ ση-
μερινὴ ἐπικαίρη ἱστορικὴ ἀναδρο-
μὴ στὴ δρᾶσι τοῦ ποῦ συνδέεται μὲ
τὴν βοήθειαν τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν
Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

λίξεως συνιστᾷ εἰς τὴν Κυβέρνησιν
ὅπως «ἐξακολουθήσῃ ἐνθαρρύνουσα
τὴν αὖξιν τῶν εἰσαγωγῶν.

Μεταξὺ ἄλλων εἰσηγήσεων περι-
λαμβάνεται ἡ καθιέρωσις συστήμα-
τος καθιστάντος τοὺς κεφαλαιού-
χους πλέον προθύμους νὰ διακινδυ-
νεύσουν κεφάλαια, μέθοδος πληρε-
στέρας χρησιμοποιήσεως τῶν γνώ-
σεων καὶ τῆς εἰδικεύσεως τῶν ἐρ-
γατῶν, ὡς καὶ ἡ ταχεῖς ἀντικατά-
στασις τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Οἰκονομικῆς Ἐξε-
λίξεως θεωρεῖ ὅτι ἡ κατὰ τὸ παρελ-
θὸν παρατηρηθεῖσα αὖξιν τῆς πα-
ραγωγικότητος τῶν Ἡνωμένων Πολι-
τειῶν ὀφείλεται εἰς πολλὰς ἐπα-
ναστατικάς μεταβολὰς εἰς τὰς με-
θόδους παραγωγῆς.

Ἄλλοι λόγοι ἦσαν ὅτι:

Διετέθησαν διὰ τὴν ἐργατικὴν
παραγωγὴν περισσότερα κεφάλαια
— ἐργοστάσια, μηχανήματα καὶ
ὕλικά — ὥστε αὕτη νὰ ἐνισχυθῇ.

Ἐσημειώθη σημαντικὴ πρόοδος
εἰς τὴν ὑγείαν, τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ
τὴν ἱκανότητα τῶν ἐργατῶν, καί,
ἐσημειώθη σοβαρὰ βελτίωσις
τῶν μεθόδων διευθύνσεως τῶν ἐπι-
χειρήσεων.

Καὶ πρῶτα — πρῶτα εἶναι γνω-
στὴ ἡ γαλλικὴ βοήθεια σ' ἐμψυχο-
ὕλικο. Οἱ πρῶτοι ξένοι ποῦ βοήθη-
σαν στὴ διοργάνωσιν καὶ στὴ στε-
ρέωσιν τοῦ ἐθνικοῦ τραπεζιτικοῦ μας
ιδρύματος ἦσαν ὁ Ρενὺ καὶ ὁ Λε-
μαίτρ. Καὶ οἱ δυὸ ὅμως αὐτοὶ Γάλ-
λοι ἤλθαν καὶ παρέμειναν στὴν Ἑλ-
λάδα μὲ τὶς ἐνέργειες τοῦ Ἐϋνάρ-
δου. Ἀλλὰ ἡ ἐπιθυμία καὶ προσπά-
θεια τοῦ Ἑλβετοῦ Φιλέλληνοσ ἦτο
ἡ ἀπὸ μέρους τῆς Γαλλίας οἰκονο-
μικὴ βοήθεια πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τρά-
πεζαν. Γι' αὐτὸ παρεσκεύαζε τὸ ἔ-
δαφος καὶ δὲν παρέλειπε τίποτε
ποῦ θὰ συντελοῦσε στὴν ἐπιτυχίαν
τοῦ σκοποῦ του. Τὸν Ἰανουάριον
1842 γράφει στὸν Ὁθωνα, τοῦ μι-
λεὶ κολακευτικώτατα γιὰ τὸν Λε-
μαίτρ καὶ τοῦ ὑποδεικνύει ὅτι πρέ-
πει νὰ τὸν προσέξουν γιὰ τὴν Γαλ-
λίαν τότε καὶ μόνον θὰ βοηθήσῃ τὴν
Τράπεζαν ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἐκθέ-
σεις τοῦ Λεμαίτρ εἶναι ἱκανοποιη-
καί.

Ἐκεῖ ὅμως ποῦ διαπιστώνεται
καθαρὰ ὅλη αὕτη ἡ προσπάθεια
τοῦ Ἐϋνάρδου εἶναι ἡ ἀλληλογρα-
φία του μὲ τὸν Γεώργιον Σταύρου.
Καὶ ἡ πολύτιμη αὕτη ἀλληλογρα-
φία ἀποκτᾷ καὶ γιὰ τὸ προκείμενον
ζήτημα πολὺ μεγάλη σημασίαν.

Στὸ γράμμα τοῦ τῆς 7ης Μαρ-
τίου 1842 καθορίζει τὴν θέσιν, ποῦ
ἔχει λάβῃ ἡ Γαλλία ἀπέναντι στὴν
Ἑλλάδα καὶ ὑποστηρίζει, ὅτι ἡ
πρῶτη εἶναι ἡ μόνη εὐρωπαϊκὴ δύ-
ναμις ποῦ θέλει τὴν πατρίδα μας
ἰσχυρὴ. Στὸ ἐπόμενο γράμμα τοῦ
τῆς 17ης Μαρτίου 1842 τονίζει καὶ
πάλιν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Γαλλίας
γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰδικὰ γιὰ τὴν
βοήθειαν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν
γράφει τὰ ἐξῆς σημαντικά: «Ἐπει-
δὴ ἡ Γαλλία ἴσως νὰ εἶναι πλέον
ὠφέλιμος εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς
ἄλλας δυνάμεις, καὶ μπορεῖ νὰ τὸ
κάμῃ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν αἱ προ-
τάσεις πρὸς τοῦτο τοῦ μακαρίτου
Ρενὺ, δεχομένου νὰ ὑποστηρίξῃ ἡ
Ἑλλὰς διὰ χρηματικῶν κεφαλαίων,
εἶναι ἀνάγκη, ὅσον τὸ δυνατόν, νὰ
εἴσθε φίλος τοῦ Κ. Λαγκρενὲ καὶ
μάλιστα τοῦ Ρουζοῦ, ὅστις ἀπολαμ-
βάνει τῆς εὐνοίας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς
Γαλλίας καὶ εἶναι ἐξ ἄλλου, πολὺ
συνδεδεμένος μὲ τὸν κ. Πισκατόρι». Στὸ
τρίτον γράμμα τοῦ τῆς 27ης
Μαρτίου 1842 γιὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὶς
φιλογαλλικὰς ἀπόψεις του, γράφει
ὅτι καὶ ὁ Καποδίστριας εἶχε τὴν ἴ-
δια γνώμη.

Βεβαίως, δὲν παραλείπει νὰ προσ-
θέσῃ ὅτι τὴν γνώμην αὕτη γιὰ τὴν Γαλ-
λίαν δὲν τὴν εἶχεν ὁ Καποδίστριας
εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ κατὰ τὸς
τελευταίους μῆνες τῆς ζωῆς του.
Σ' ἄλλα γράμματα τοῦ ἴδιου χρό-
νου γράφει στὸν Γ. Σταύρου μὲ
τὸν λεπτότερον τρόπο συστάσεως
καὶ ὑποδείξεως, ὅτι ἐφ' ὅσον προσ-
βλέπουν στὴ Γαλλίαν γιὰ βοήθειαν,
ἡ δὲ Γαλλία πραγματικὰ εἶναι ἡ μό-
νη ἱκανὴ νὰ τοὺς βοηθήσῃ, πρέπει
νὰ προσέχουν καὶ στὴ μικρότερη
ἐνέργειάν τους, ποῦ μπορούσε νὰ
δυσανεστήσῃ τὴν Γαλλίαν. Ἰδίως δὲ
συνιστᾷ τὴν ἀφογὴ συμπεριφορὰ

τοὺς ἀπέναντι τοῦ λεγομένου γαλ-
λικοῦ κόμματος. Βεβαίως ὁ Ἐϋνάρ-
δος δὲ φθάνει στὸ σημεῖον νὰ συνι-
στᾷ ὅτι ὅλοι ὅσοι διορίζονται στὴν
Ἐθνικὴ Τράπεζαν πρέπει νὰ ἀνή-
κουν στὸ γαλλικὸν κόμμα, ἀλλὰ στὸ
λεπτό αὐτὸ ζήτημα συνιστᾷ «ὀλί-
γη πολιτικὴ» καὶ στὸ γράμμα τοῦ
τῆς 28ης Νοεμβρίου γράφει:

«Ἐπειδὴ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις,
εἶναι ἄνευ οἰασθῆποτε συγκρίσεως,
ἐκείνη, ἡ ὁποία προσέφερε καὶ δύνα-
ται ἀκόμη νὰ προσφέρῃ τὰς μεγα-
λυτέρας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑλλά-
δα, τὸ πᾶν μὲ φοβίζει, παρὰ τοὺς
ἀγῶνας ποῦ θὰ καταβάλλω, ὅπως
ἡ εὐεργεσία τῆς Γαλλικῆς Κυβε-
ρνήσεως μὴ παύσῃ, καὶ κατ' ἀνώτε-
ρον λόγον σήμερον, ὅτι ἐὰν ἡ Ἑλ-
λάς ζητήσῃ νέαν προκαταβολὴν ἐκ
Γαλλίας, θὰ τῆς τὴν ἀρνηθῇ. Προ-
σπαθήσατε λοιπὸν μὲ ἐπιδεξιότητα
καὶ ἐξ ἰδίων σας νὰ παρασκευάση-
τε εἰς τὰς ἐπιτροπὰς, ὧν προϊστα-
σθε, διορισμοὺς τινὰς ἱκανοποιούν-
τας τὸν κ. Λεμαίτρ».

Ἄν ὁ Ἐϋνάρδος εἶχε τὶς ἰδέες
αὐτὰς τοῦτο δὲν ὀφείλεται σὲ καμ-
μιὰ μικροπολιτικὴν τῆς ζωῆς καὶ πολ-
λὸν περισσότερο σὲ καμμιὰ ταπεινὴν
ἀτομικὴν συμφεροντολογία. Πρῶταν
τοῦ φιλελληνισμοῦ, θεμελιωτῆς τῆς
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, στυλοβάτης τοῦ
ἔργου τοῦ Γεωργίου Σταύρου τίπο-
τε ἄλλο δὲ ζητοῦσε παρὰ τὸν εἰλι-
κρινέστερον οἰκονομικὸν βοηθὸν τῆς
Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπε-
ζης. Καὶ εἶχε τὴν ἀτομικὴν πίστιν ὅ-
τι τέτοιος βοηθὸς ἦταν μόνον ἡ
Γαλλία. Τὸ φωτεινὸν τοῦ μάτι συν-
τελοῦσε νὰ βλέπῃ τὰ πράγματα
καὶ τὰ πρόσωπα καθὼς ἦσαν, ὅ-
πως ἀτυχῶς δὲν τὰ ἐβλεπαν ἄλλοι
δικοί μας καὶ ξένοι. Λίγο ἀργότερα
Ἑλλάδα συνέβη καὶ κάποιο γεγο-
νὸς ποῦ τοῦ ἐνίσχυσε τὴς ἀπόψεις
γιὰ τὸ πῶς ἔβλεπαν τὴν Ἑλλάδα
ὠρισμένοι δυνάμεις τῆς Εὐρώπης.

Εἶναι τὸ θλιβερώτατον ἐπεισόδιον
τοῦ Ἑβραίου Πατισφίκου (1847).
Ἡ Ἀγγλία ζητοῦσε πρὸ πάσης
συζητήσεως 500.000 φράγκα, ποῦ
ἡ μικρὴ Ἑλλάδα δὲν εἶχε νὰ κατα-
βάλλῃ. Τότε ὁ Ἐϋνάρδος ἔδωσε αὐ-
τὸς τὸ ποσὸν τοῦτο στὴ θαλασσο-
κράτειρα Ἀλβιόνα. Γιὰ νὰ μὴν τὸν
παρεξηγήσουν λοιπὸν γιὰ ὅσα γρά-
φει ὑπὲρ τῆς Γαλλίας ἐξηγεῖ μὲ
τὸν πιὸ ἀπαστοματικὸν τρόπον τὴν
θέσιν του. Στὸ γράμμα τοῦ τῆς 7ης
Ἀπριλίου 1842 γράφει στὸν Γ.
Σταύρου τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά:
«Ἐν τῇ ιδιότητί μου ὡς κοσμοπολί-
του καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἀνήκω εἰς οὐ-
δεμίαν τῶν τριῶν Δυνάμεων, βεβαι-
οῦμαι καθ' ἐκάστην περισσώτερον,
ὅτι ἡ πλέον εὐεργετικὴ καὶ ἡ πλέον
μεγαλόψυχος εἶναι ἡ Γαλλία». Ὑ-
πῆρξεν ὁ θαυμάσιος ἄνθρωπος πρα-
γματικὰ κοσμοπολίτης κατὰ τὸν ἄ-
νυπέρβλητον στοχασμὸν τοῦ Ἐρά-
σμου. Καὶ σὰν ἀγνὸς «κίβις μούν-
τι» ἔκλεισε μέσα στὴν ψυχὴ του τὴν
Ἑλλάδα καὶ τὴν Γαλλίαν, τὶς δυὸ ὑ-
περεθνικὰ σύμβολα τῆς ἀνθρωπό-
τητος....

ΝΙΚ. Γ. ΣΤΑΘΑΤΟΣ

Τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς γείτονος Τουρκίας

ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΑΓΩΓΗΝ ΚΑΠΝΩΝ, ΣΤΑΦΙΔΟΣ, ΣΥΚΩΝ
ΑΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑΝ ΚΑΠΝΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΜΕΛΕΤΑ ΤΗΝ ΛΗΨΙΝ ΣΕΙΡΑΣ ΜΕΤΡΩΝ

Εἰδικὴ ἀντοπόκρισις ἐκτακτοῦ συνεργάτου μας

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, Ἰούλιος. (Ἐκτάκτου συνεργάτου μας).— Ἡ ἐμπορικὴ κίνησις ἐν Τουρκίᾳ, λόγῳ τῆς νεκρᾶς περιόδου, παρουσιάζεται κάπως περιορισμένη. Ἐξαιρέσειν ἀποτελεῖ ἡ καπναγορά, ἡ ὁποία σημειώνει σχετικὴν ζωηρότητα. Ἐπειδὴ, ὡς εἶναι γνωστὸν ἡ Τουρκία παράγει ἀρκετὰ προϊόντα ἐκ τῶν παραγομένων. ἐν Ἑλλάδι τοιούτων, ἡ παράθεσις ἐν λεπτομερείᾳ τῆς σημειουμένης κινήσεως ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων, νομίζομεν ὅτι ἐνδιαφέρει τοὺς Ἑλλήνας παραγωγούς καὶ ἐξαγωγεῖς. Ἡ Τουρκία, ὅπως καὶ ἡ Ἑλλάς, ὡς κατωτέρω θὰ ἐκτεθῇ, ἀντιμετωπίζει ἐν πολλοῖς τὰς αὐτὰς δυσχερείας διὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν βασικῶν προϊόντων τῆς, ὅπως ὁ καπνός, ἡ σταφίς, τὰ σῦκα κλπ. εἰς τὰς διαφόρους ἀγοράς, ἔλαβε δὲ καὶ λαμβάνει μέτρα διὰ τὴν υποβοήθησιν τῶν ἐξαγωγῶν τῆς. Εἰδικώτερον μελετᾶται ἡ λήψις μέτρων διὰ τὴν υποβοήθησιν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν καπνῶν τῆς.

Η ΚΑΠΝΑΓΟΡΑ

Ἐπὶ τῇ θάσει πληροφοριῶν ἐγκύρων ἐμπορικῶν κύκλων, ἡ κίνησις τῶν ἀγορῶν καπνοῦ παρὰ τῶν γεωργῶν εἰς τὰς διαφόρους περιφέρειας, ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΕΥΞΕΙΝΟΥ: Αἱ ἀγοραὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ, συνεχίζονται μὲ θροῦν πάντοτε ρυθμὸν καὶ μὲ κύριον ἀγοραστὴν τὸ Μονοπώλιον. Εἰς τὰς περιφέρειας Τραπεζοῦντος καὶ Ἀρτιν, λαμβάνουσι χώραν ἀγοραὶ γενόμεναι παρὰ τῶν προμηθευτῶν τῆς «Ἡσπεριν» Αἰγυπτίου, ἔχοντων ὡς φαίνεται περιορισμένην ἐντολήν. Οἱ ἔμποροι εἰς τὰς ἀγοράς τῶν περιφερειῶν τούτων, ἀγοράζουσιν ἐλαχίστας ποσότητας ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἀγοράς ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη. Εἰς τὴν Μπάφραν συνεχίζει τὰς ἀγοράς τῆς ἡ Ἀμερικανὸν Τομπάκο καὶ τελευταίως ἐνεφανίσθη εἰς ταύτην σοβαρὸς ἀγοραστής καπνῶν κατωτέρας ποιότητος ἡ Αὐστρου — Τούρκ, τῶν ἀγορῶν γενομένων ὑπ' αὐτῆς διὰ τὸ Αὐστριακὸν Μονοπώλιον. Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Μπάφρας ἀπομένουν πρὸς πώλησιν 1.200.000 χιλιόγραμμα, ἥτοι τὰ 25% ἐκ τῆς ἐσοδείας καπνῶν μετρίας καὶ κατωτέρας ποιότητος. Τὸ Μονοπώλιον συνεχίζει ἐπίσης καὶ εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην τὰς ἀγοράς του. Εἰς τὰς περιφέρειας Ἀλατζάμ Γκερζέ καὶ Σινάπης, ὁ μόνος ἀγοραστής εἶναι τὸ Τουρκικὸν Μονοπώλιον. Εἰς τὴν περιφέρειαν Τσιόθας ἀπομένουν πρὸς πώλησιν μόνον 350 χιλ. περίπου χιλιόγραμμα, πωληθέντων μέχρι σήμερον κυρίως εἰς ἐμπόρους καὶ εἰς τὸ Μονοπώλιον 3 ἐκατομμυρίων χιλιόγραμμων καπνοῦ. Ἡ πραγματοποιηθεῖσα μέση τιμὴ τῶν ἐμπορικῶν μερίδων εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην ἀνέρχεται περίπου εἰς 0,80

— 0,85 τοῦ δολλαρίου κατὰ χιλιόγραμμα.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΡΟΠΟΝΤΙΔΟΣ: Τὰ 50% τῆς ἐσοδείας τῆς περιφέρειας ταύτης ὑπολογίζεται ὅτι ἔχουν πωληθῇ ἤδη μὲ μέσην τιμὴν δολλαρίου 0,60 τὸ χιλιόγραμμα. Πάντως, ἡ ποιότης τῶν καπνῶν ἦτο μετρία καὶ κατωτέρα. Τὸ Μονοπώλιον συνεχίζει τὰς ἀγοράς του καὶ κατ' ἀπληροφορὺ μεθα ἔχει ἤδη λάβει μέτρα διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν ἀπορρόφησιν τῶν καπνῶν τῆς περιφέρειας.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΜΥΡΝΗΣ: Εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην δὲν ἀπέμειναν ἀποθέματα εἰς χεῖρας τῶν γεωργῶν.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΠΝΑΓΟΡΑΣ

Ἐπὶ τῶν καπνῶν Κάππα Σμύρνης ἐσοδείας 1949, ἐσημειώθη πρὸς τὰς κινήσεις, μὲ ἀγοραστὰς τοὺς οἰκοὺς Σπήρερ, Πολίτζιο καὶ τὴν Ὀλλανδικὴν Ἑταιρίαν εἰς τὴν τιμὴν περίπου 0,45 τὸ χιλιόγραμμα. Αἱ ἀγοραὶ αὐταὶ προορίζονται διὰ τὸ Γαλλικὸν Μονοπώλιον, τὴν Ὀλλανδίαν καὶ τὸ Βέλγιον. Ὑπολογίζεται, ὅτι ἔχουν ἀγορασθῇ μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν αὐτῶν οἰκῶν πλέον τῶν 500 χιλ. χιλ) μων Κάππα Σμύρνης.

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πολωνικοῦ Μονοπωλίου, προέβη κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ παρελθόντος μηνὸς εἰς ἀγοράν 500 χιλ. χιλιόγραμμων καπνῶν τῶν περιφερειῶν Προποντιδῆς καὶ Εὐξεινου εἰς τὴν τιμὴν περίε τῶν 0,90 τοῦ δολλαρίου κατὰ χιλιόγραμμα. Πάντως καὶ τὰ καπνὰ ταῦτα ἦσαν μέσης καὶ κατωτέρας ποιότητος.

ΚΑΠΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἐν τῷ μεταξὺ πρωτοβουλία τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, συνήλθεν εἰς Ἀγκυραν κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ παρελθόντος μηνὸς, καπνικὸν συνέδριον, αἱ ἐργασίαι τοῦ ὁποίου διήρκεσαν ἐπὶ δεκαήμερον. Κατ' αὐτὸ συνεζητήθη ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὸ καπνικὸν ζήτημα καὶ αἱ δυσχερείαι, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει ἡ ἐξαγωγὴ Τουρκικοῦ καπνοῦ. Κύριον θέμα τῶν συζητήσεων ὑπῆρξεν ἡ ἐξαγωγὴ καπνῶν εἰς Γερμανίαν, ἀπεφασίσθη δέ, ὅπως γίνουσι ἔντονα διαβήματα πρὸς τὰς Κυβερνήσεις τῶν τῆς Γερμανίας, ὅσον καὶ τῆς Ἀμερικῆς διὰ τὴν ἄρσιν τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας παρεμβάλλει ἡ ἀθρόα ἐξαγωγὴ ἀμερικανικῶν καπνῶν καὶ σιγαρέττων εἰς Γερμανίαν. Ἐπίσης τὸ συνέδριον ἀπησχόλησε σοβαρῶς τὸ ζήτημα τῆς ἐξαγωγῆς καπνῶν εἰς Αἴγυπτον. Καίτοι δὲν ἐλήφθησαν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις ὑπὸ τοῦ συνεδρίου, ὑπάρχον πληροφορίαι, ὅτι ἡ Τουρκικὴ Κυ-

βέρνησις θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐλευθέρωσιν διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ 30% τοῦ εἰσαχθέντος ἐκ τῆς πωλήσεως καπνοῦ, εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς καπνῶν, οὕτως ὥστε οὗτοι νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς διαφοράς ἐκ τῆς διαθέσεως εἰς εἰσαγωγὰς τοῦ ἐλευθέρου συναλλάγματος. Ἡ διαφορά αὕτη ὑπολογίζεται, ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς 17 — 18% ἐπὶ τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν ἐξαχθσομένων εἰς Αἴγυπτον καπνῶν. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀναμένεται ὅτι θὰ δημοσιευθῇ ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου.

Ἐπίσης ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπεφασίσει νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξαγωγὴν καπνῶν ἐσοδείας 1946 ἐπ' ἀνταλλαγῇ, ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ γίνῃ ἐξαγωγὴ αὐτῶν εἰς χώρας μὴ συνδεομένης δι' ἐμπορικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Τουρκίας. Ὡσαύτως ἀναμένεται, ὅτι αἱ ἐξαγωγαὶ καπνῶν πρὸς τὴν Ἑλβετίαν θὰ τύχουν τῶν ἰδίων διευκολύνσεων πρὸς τὰς παρασχεθεῖσας εἰς τὰ ἐξαχθσομένα εἰς Αἴγυπτον καπνὰ.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

ΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄλλα Τουρκικὰ προϊόντα, τὰ ὁποία ἐνδιαφέρουν τὴν Ἑλλάδα, ὡς παραγωγῶν τῶν αὐτῶν εἰδῶν, πληροφοροῦνται τὰς ὁποίας συνεκέντρωσα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Συνεπληρώθη σχεδὸν ἡ παράδοσις εἰς τὸ Ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον Ἐφοδιασμοῦ τῶν ἀγορασθέντων ἐκ Τουρκίας 17.000 τόνων σταφίδος. Ἐπίσης ἀπεστάλησαν ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς Γερμανίαν 600 — 700 τόννοι. Οὕτω, κατὰ τινὰς πληροφορίας ὑπολείπονται πρὸς διάθεσιν 5.000 τόννοι σταφίδος, ἐκ τῶν ὁποίων 2.000 εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν καὶ 3.000 εἰς χεῖρας ἐμπόρων. Ἀλλὰ πληροφορία ἀνασπείρουσιν τὸ ἀδιάρητον ὑπόλοιπον μόνον εἰς 3.000 τόννους. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγνώσθη, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ εἰσπομεινάντος ἀποθέματος σταφίδος, ἐχορήγησεν ἄδειαν ἐξαγωγῆς διὰ συμπηφισμοῦ.

Ἡ Γερμανία, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Τούρκοι ἐξαγωγεῖς σταφίδος, ὅπως καὶ οἱ τοῦ καπνοῦ ἐσθιρίζον ἐλπίδας δι' ἀγοράς, προέβη εἰς τὴν ἀγοράν 12.000 τόννων σταφίδος ἐξ Ἀμερικῆς εἰς λίαν χαμηλὴν τιμὴν καὶ ἐγνώσθη ὅτι θὰ προσβῇ καὶ εἰς ἀγοράν καὶ ἄλλης σημαντικῆς ποσότητος ἀμερικανικῆς σταφίδος. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς μέχρι σήμερον ἐνδιαφερομένας διὰ τὴν Τουρκικὴν σταφίδα ἀγοράς τῆς Ὀλλανδίας καὶ Σουηδίας, αὗται οὐδὲν σημειῶν ζωῆς ἔδωσαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν νέαν ἐσοδείαν τῆς σταφίδος, αὕτη προμνηύεται καλῇ.

ΤΑ ΣΥΚΑ

Ἡ περίοδος σῦκων τῆς ἐσοδείας

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

Η ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων θετικῶν στατιστικῶν δεδομένων, τὰ ὁποία ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν εἰδικῶν προκύπτει ὅτι ἡ Ἑλλάς διαθέτει πηγὰς ἐνεργείας δυναμένας νὰ τὴν ὀδηγήσουν εἰς τὴν ἐκβιομηχανίαν τῆς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς γνωστὸν, δὲν ἀπεδείχθη μέχρι τῆς στιγμῆς ἡ

ὑπαρξίς γαιάνθρακος ἢ πετρελαίου. Ἀντιθέτως ἀντὶ τοῦ γαιάνθρακος τὸ ἑλληνικὸν ὑπέδαφος φαίνεται ὅτι εἶναι ἀρκετὰ πλούσιον εἰς λιγνίτας, τὸ δὲ ὄρεινὸν ἔδαφος ἐδημιούργησε τὰς προϋποθέσεις τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ρεόντων ὑδάτων διὰ τὴν παραγωγὴν σημαντικῆς ἡλεκτρικῆς δυνάμεως. Ἡ τελευταία αὕτη πηγὴ εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ πλέον ἀξιοσημεῖωτος, δεδομένου ὅτι αὗται χρησιμοποιοῦνται καὶ ἀπὸ χώρας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν πλουσιώτατα ἀνθρακωρυχεῖα καὶ πετρελαιοπηγὰς. Τὸ ζήτημα τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς χώρας μας ὑπεστηρίχθη ἀπὸ ὅλους σχεδὸν τοὺς δυναμένους νὰ ἔχουν ἔγκυρον γνώμην ὅπως π. χ. ὁ κ. Ἀλ. Διομήδης.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΜΕ ΔΙΑΔΡΟΜΑΣ ΕΠ' ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν διαφόρων τουριστικῶν καὶ ταξιδιωτικῶν γραφείων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, 60.000.000 Ἀμερικανῶν αὐτοκινήτων πρόκειται νὰ διατρέξουν ἐντὸς τοῦ 1950 τοὺς ἀνὰ τὸν κόσμον αὐτοκινήτοδρόμους. Οἱ Ἀμερικανοὶ αὐτοκινήτισται θὰ ἐπισκεφθῶν τὸν Καναδὰ, τὸ Μεξικὸν τὰς νήσους τῆς Καραϊβικῆς Θαλάσσης, τὴν Εὐρώπην ὡς καὶ σχεδὸν κάθε γωνίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἡ συνήθεια τῶν Ἀμερικανῶν ὅπως διέρχονται τὰς διακοπὰς τῶν ταξιδεύοντες δι' αὐτοκινήτου, ἔχει ἐξελθῇ αἰσθητῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Αὐτὸ ἀποδεικνύεται διὰ τῆς καθ' ἡμέραν αὐξήσεως τῶν ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων, δικαιολογεῖται δὲ ὡς ἐκ τῆς οικονομικῆς δυνατότητος τῶν Ἀμερικανῶν νὰ ταξιδεύουν δι' αὐτοκινήτων. Κατὰ τὸ ἔτος 1949, π.χ., ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἀμερικανῶν οἱτινες ἐταξίδευσαν δι' αὐτοκινήτων ὑπερέβη αὐτὸν τοῦ προηγούμενου ἔτους κατὰ 2.250.000 ἀναδιδάσας τὸ σύνολον εἰς 35.500.000. Ὁ Ἀμερικανικὸς Σύνδεσμος Αὐτοκινήτιστῶν ὑπολογίζει ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ αὐτοκινήτισται πρόκειται νὰ δαπανήσουν περιδεύοντες ἀνὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ τὸ ἐξωτερικὸν περὶ τὰ 6.000.000.000 δολάρια.

Περὶ 21.000.000 αὐτοκινήτων παρήχθησαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Σήμερον κυκλοφοροῦν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, περὶ τὰ 44.000.000 αὐτοκίνητα. Ἐξ αὐτῶν τὰ 36.000.000 εἶναι ἐπιβατικά.

1949 ἔχει ἤδη κλείσει μὴ ἀποκλειόμενος πρὸς πώλησιν οἰοῦντοτε ἀποθέματα.

Ἡ φύξις κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα εἶχε προξενήσει ζημίας εἰς τὰ δένδρα τῆς συκῆς, κατόπιν ὅμως ἐπεκράτησαν εὐνοϊκαὶ συνθήκαι καὶ ἐπετεύχθη παραγωγή σῦκων πολὺ μεγάλου θάρους, οὕτω δὲ θὰ καταστῇ δυνατόν νὰ κερδηθῇ εἰς τὸ θάρος μέρος τῶν ζημιῶν τῆς ποσότητος. Ἡ ποιότης ἐπίσης προβλέπεται ὡς πολὺ καλῇ. Οἱ εἰδικοί διὰ τὴν καλλιέργειαν, ὑπολογίζουν τὴν νέαν ἐσοδείαν εἰς 25.000 τόννους. Ὑπῆρχον πληροφορίαι, ὅτι ἐξαγωγικοὶ οἰκοὶ ἐπέτυχον νὰ κλείσουν συμβόλαια πωλήσεων ἐπὶ προθεσμίας, δὲν ἐγνώσθη ὅμως ἐὰν ἐπέτυχον ἱκανοποιητικὰς τιμὰς.

Τὸ πρακτορεῖον Ἀνατολῆς, ἀνήγγειλεν ὅτι τὸ Ἐργαστήριον Ἀναζητήσεως σῦκων, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ εἰς Σμύρνην, ἐπέτυχεν νὰ παραγάγῃ σῦκα ἀνευ σπόρων.

Η ΣΥΓΚΡΑΤΗΣΙΣ

Ἐνα ἐκ τῶν δυσχερεστέρων ἔργων τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἡ ἐξασφάλισις ἀγορῶν διὰ τὰ γεωργικὰ μας προϊόντα. Ταυτοχρόνως ὅμως καὶ πρέπει νὰ δοθῇ καὶ ἡ μάχη διὰ τὴν συγκράτησιν τῶν τιμῶν, κυρίως τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης. Τὸ ἔργον αὐτὸ δὲν εἶναι θεαίως εὐχερὲς ἀλλὰ θὰ πρέπει μὲ πᾶσαν θυσίαν νὰ ἀχθῇ εἰς πέρας. Οὐδενὸς διαφεύγει τὴν προσοχὴν ἡ τεραστίη σημασία τῆς συγκρατήσεως τῶν τιμῶν, διότι ἐξ αὐτῆς ἐξαρτᾶται ἡ ἔρρυθμος λειτουργία τοῦ οἰκονομικοῦ μας μηχανισμοῦ.

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν καταρθώθη ἡ κατάθεσις τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς τὴν Βουλὴν. Χωρὶς νὰ παραγνωρίζωμεν τὰς κρατικὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας συναντᾷ ὁ καταρτισμὸς τοῦ εἰς μίαν ἀνήσυχον περιόδον ὅπως αὕτη τὴν ὁποίαν διερχόμεθα, τόσον ἀπὸ ἐσωτερικῆς ὥσον καὶ διεθνούς ἀπόψεως, ἐν τούτοις ἡ κατάθεσις τοῦ ἐπείγει διὰ τὴν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ ἐπίλυσιν μερικῶν βασικῶν προβλημάτων. Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι ὑπουργοὶ θὰ ἐπισπεύδουν τὴν κατάθεσιν τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐντὸς τοῦ συντομωτέρου χρονικοῦ διαστήματος.

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΜΑΧΩΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας πρόκειται νὰ ἀνοίξῃ συντόμως ἕνα νοσοκομεῖον τοῦ ὁποίου κύριος σκοπὸς θὰ εἶναι ἡ ἀποκατάστασις τῶν γερόντων καὶ ἡ ἐπαναφορὰ τῶν εἰς μίαν εὐχάριστον καὶ χρήσιμον ζωὴν. Ἡ ἀνέγερσις τοῦ νέου αὐτοῦ δημοσίου νοσοκομείου εἰς τὴν Πολιτείαν τῆς Ἰλινόϊς ἀποτελεῖ μέρος τοῦ προγράμματος διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων, ἅτινα δημιουργοῦνται ἐκ τῆς παρατάσεως τοῦ ὀρίου ζωῆς τῶν Ἀμερικανῶν πολιτῶν.

Τὸ νοσοκομεῖον τῆς Ἰλινόϊς θὰ λειτουργήσῃ βάσει τῆς θεωρίας ὅτι τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀπαιτοῦν τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ἀτομικῆς του δραστηριότητος καὶ διὰ τοῦτο θὰ πρέπει νὰ εἶναι τὰ εὐτυχέστερα καὶ πλέον χρήσιμα. Πρὸς τοῦτο τὸ νοσοκομεῖον θὰ εἶναι ἕνα πολὺ εὐχάριστος τόπος διαμονῆς. Ἡ εὐρυτάτη ἱατρικὴ περίθαλψις, ἡ ὁποία θὰ περιλαμβάνῃ χειρουργικὴν καὶ

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τοῦ Πόρτλαντ ἀνήγγειλε τὴν ἐφαρμογὴν ἐνὸς ἀσυνήθους ἐξαετοῦς προγράμματος «ἐργασίας-μελέτης», ὅπως τὸ ἀπεκάλεσαν ἵνα ἐξασφαλίσῃ ἀρκετὸν, καλῶς ἐκπαιδευμένον καὶ εἰδικευμένον προσωπικόν, κατάλληλον διὰ νὰ καταλάβῃ διαφόρους ἐκτελεστικὰς θέσεις. Ἡ Τράπεζα θὰ ἐκπαιδεύῃ ἐσωτερικῶς τοὺς μέλλοντας ὑπαλλήλους ἐνῶ σὺν τῷ χρόνῳ θὰ τοὺς παρέχῃ τὰ μέσα διὰ τετραετὴ φοίτησιν εἰς Κολλέγια. Εὐθὺς ὡς οὗτοι λάβουν τὸ διπλωμά των, τοὺς ἐξασφαλίζει μίαν καλὴν θέσιν μὲ καλὸν μισθὸν εἰς ἓν ἐκ τῶν 40 ὑποκαταστημάτων τῆς εἰς δόλοκλον τὴν Ἀμερικὴν.

Ἡ πρώτη τάξις ἀποτελεῖται ἐξ ἐννέα νέων, οἱ ὅποιοι τῶρα τελειοῦν τὸ γυμνάσιον. Κατόπιν μίας 15μήνου προκαταρκτικῆς περιόδου ἐσωτερικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν Τράπεζαν, ἡ τελευταία θὰ καταβάλλῃ εἰς τὸν ἐκπαιδευόμενον τὰ δίδακτρα διὰ νὰ φοιτήσῃ οὗτος εἰς οἰονδήποτε Κολλέγιον τῆς ἀρεσκείας του. Πρέπει ὅμως φυσικὰ νὰ μελετήσῃ οὗτος θέματα σχετικὰ μὲ τὰς τραπεζιτικὰς ἐργασίας καὶ νὰ ἐπιτύχῃ μετρίους ἢ πολὺ καλοὺς βαθμούς.

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς δετοῦς αὐτῆς ἐκπαιδεύσεως θὰ ἀφιερωθῇ μεταξὺ μελέτης εἰς τὸ Κολλέγιον καὶ ἐργασίας εἰς τὴν Τράπεζαν. Ἐκεῖ οἱ ἐκπαιδευόμενοι θὰ ἐργασθῶν ὡς ὑπάλληλοι, λογιστὰ καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας εἰδικότητας. Μέρους τοῦ μισθοῦ τὸν ὅποιον θὰ λαμβάνουν κατὰ τὴν δοκιμαστικὴν ἐργασίαν τῶν εἰς τὴν Τράπεζαν θὰ καλύψῃ μέρος τῶν ἐξόδων τῶν εἰς τὸ Κολλέγιον.

ψυχιατρικὴν θεραπείαν, θὰ εἶναι μέρις τοῦ γενικοῦ προγράμματος τοῦ ἰδρύματος.

Ἡ πνευματικὴ καὶ συναισθηματικὴ ἀποκατάστασις θὰ παῖξῃ ἐπίσης σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ἐν γένει θεραπείαν τῶν. Διὰ τὴν δημιουργίαν ἐνὸς εὐχαρίστου περιβάλλοντος κατεσκευάσθησαν τεχνητὸν κολυμβητήριον, γυμναστήριον, θέατρον ὡς καὶ αἰθούσα συναυλιῶν. Μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀπασχολήσεων τῶν θὰ περιλαμβάνεται τὸ κέντημα, τὸ ράψιμο, καὶ ἄλλαι παρόμοιαι τέχναι. Ἐκκλησιαστικαὶ λειτουργίαι θὰ γίνονται τακτικῶτα. Εἰς τὸν χρόνον τοῦ νοσοκομείου θὰ ὑπάρχουν ἐπίσης μία ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία, ἓνα ἰνστιτούτον καλλονῆς διὰ τὰς γυναῖκας, ἓνα κουρείον διὰ τοὺς ἀνδρας καὶ ἓνα κατὰ στήμα διαφόρων εἰδῶν, διὰ νὰ βοηθοῦν τοὺς γέροντας ὥστε νὰ μὴ αἰσθάνονται ἀπομονωμένοι ἀπὸ τὸν ὑπόλοιπον κόσμον.

Ἡ καλὴ διατροφή τῶν γερόντων θὰ εἶναι ἐπίσης μία ἀπὸ τὰς βασικώτερας φροντίδας τοῦ νοσοκομείου. «Ἡ ἀκατάλληλος τροφή εἶναι μία σπουδαιότατη ἀν καὶ πολὺ συχνὰ παραβλεπόμενη ἀφορμὴ γήρατος» λέγει ὁ διευθυντὴς τοῦ νοσοκομείου, Δρ. Κράς. «Πολλὰ άτομα πιστεύουν ὅτι τὸ γάλα καὶ οἱ βιταμίνες χρειάζονται μόνον εἰς τὰ παιδιὰ. Πολλὰς φορὰς ὅμως ἡ ἔλλειψις τῶν ἡμπορεῖ νὰ προκαλέσῃ τὰς χειρότερας πνευματικὰς καὶ σωματικὰς διαταραχάς».

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΝΔΥΣΙΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΝΕΝΟΝ ΚΑΙ Η ΕΚΘΕΣΙΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τοῦ Συνταγματοδότη εἰς τὴν Βουλὴν σχεδίων νόμου «περὶ ἐπενδύσεως ξένων κεφαλαίων ἐν Ἑλλάδι». Λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ ὁποῖον παρουσιάζει τὸ ὡς ἄνω νομοσχέδιον δημοσιεύσμεν κατωτέρω τὸςαν τὸ πλῆρες κείμενον αὐτοῦ, ὅσον καὶ τὴν συνοδευσαν αὐτὸ εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν.

Η ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

«Τὸ παρὸν σχέδιον νόμου ἀποβλέπει εἰς τὴν δημιουργίαν ὅρων ἱκανῶν νὰ διευκολύνουν καὶ ἐνθαρρύνουν τὴν εἰσροὴν ξένων κεφαλαίων εἰς τὴν χώραν μας, ἔχουσιν. ὡς γνωστὸν, μεγίστην ἀνάγκην αὐτῶν διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν δυνάμεων τῆς καὶ διὰ τὸν πλουτισμὸν ἢ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ οἰκονομικοῦ ἐξοπλισμοῦ αὐτῆς.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἄρθρον αὐτοῦ, ξένα κεφάλαια θεωροῦνται ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἰσάγονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἀνήκουν εἴτε εἰς ἀλλοδαποὺς εἴτε εἰς Ἕλληνας ὑπὸ τὸν ἐξωτερικόν. Θεωροῦνται, ἐξ ἄλλου, ξένα κεφάλαια, ὅχι μόνον τὰ εἰσαγόμενα καὶ μὲρῳν κεφαλαιῶν ἐν γένει ἀγαθῶν.

Προκαλεῖται δὲ ἡ εἰσαγωγή τοῦ ξένου κεφαλαίου ἐν τῇ χώρᾳ διὰ σκοποῦς καθαρῶς παραγωγικοῦς, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, ἀλιείας, τῶν δασῶν, τῶν μεταλλείων, τῶν ὁρυχείων, τῆς ἐνεργείας κλπ.

Ἐνδιαφέρει νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ Νομοσχέδιον διακρίνει δύο μορφὰς ἐπενδύσεως τῶν μελλοντικῶν καὶ εἰσαχθῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ξένων κεφαλαίων:

α) τὴν ἐπιχειρηματικὴν, ἥτις συνίσταται εἴτε εἰς τὴν σύστασιν νέων ἐπιχειρήσεων, εἴτε εἰς τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸ κεφάλαιον ὑφισταμένων ἢ συσταθησόμενων ἐν Ἑλλάδι ἐπιχειρήσεων.

β) τὸν δανεισμὸν, νοούμενον ὡς μεσοπρόθεσμον ἢ μακροπρόθεσμον.

Πρόδηλον εἶναι ὅτι ἡ ἐπιχειρηματικὴ μορφή ἐπενδύσεως τῶν ξένων κεφαλαίων θὰ ἐγκαινιάσῃ περίοδον κοινότητος συμφερόντων καὶ θὰ δημιουργήσῃ δεσμούς καὶ σχέσεις συνεργασίας μεταξὺ τοῦ ξένου κεφαλαίου καὶ τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος τῆς χώρας ἡμῶν.

Τὸ Νομοσχέδιον ὑπὲρ τὴν ἐπένδυσιν τῶν ξένων κεφαλαίων ἐν Ἑλλάδι εἰς προηγουμένην ἄδειαν, παρεχόμενῃ ὑπὸ εἰδικῶς συνιστωμένου συλλογικοῦ ὀργάνου, τῆς ἐπιτροπῆς ξένων κεφαλαίων.

Η ΧΡΗΣΙΣ ΞΕΝΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Περὶ τὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ θέσις τῆς ἀδείας ταύτης, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ χρῆσιν τοῦ ξένου κεφαλαίου, ἀνταποκρίνεται εἰς μέτρον μεγάλης οἰκονομικῆς ἀξίας καὶ σημασίας. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ἡ ἀδεία πρὸς ἐπένδυσιν ξένων κεφαλαίων, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νομοσχεδίου, δὲν αἰρεῖ τοὺς περιορισμοὺς τοὺς ὁποῖους ὁ Α.Ν. 1366/1938, διὰ λόγους δημοσίας ἀσφαλείας ἐπιβάλλει, ἡ ἄρσις τῶν ὁποίων δὲν νὰ γίνεταί κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου ὀριζομένην διαδικασίαν.

Ἰδιαίτερας σπουδαιότητος εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ νομοσχεδίου, καθ' ἣν παρέχονται εἰς τὰ ἐπενδυόμενα ξένα κεφάλαια πλεονεκτήματα φύσεως

συναλλαγματικῆς, φορολογικῆς καὶ δασμολογικῆς κατὰ τὸ εἰδικώτερον, διὰ Βασ. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδοθησόμενου, ὀρισθόμενα:

Εἰς τὰς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου μελλούσας νὰ προκύψουν συναλλαγματικὰς ὑποχρεώσεις, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νομοσχεδίου, θὰ ἀνταποκρίνεται, καταβάλλουσα τὸ ἀπαιτούμενον ἐκαστοτε συνάλλαγμα. Πρὸς μείζονα οὐκ ἔχοντος, κατασφάλισιν αὐτῆς ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ὡς ἄνω συναλλαγματικῶν ὑποχρεώσεων, προβλέπεται ἡ δημιουργία ἐνὸς εἰδικοῦ συναλλαγματικοῦ ἀποθέματος. Συνιστᾶται ἰδίας λογαριασμός ἀσφαλείας παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁποῖον ἡ εἰς συνάλλαγμα τροφοδότησις θέλει καθορισθῇ διὰ Β. Διατάγματος. Ἐν τῷ ἰδίῳ ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου ὀρίζεται ὅτι θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐξαγωγή συναλλαγματικῶν καὶ πέραν τοῦ ἀπαιτούμενου διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀνωτέρω συναλλαγματικῶν ὑποχρεώσεων, ἂν αἱ ἰσχύουσιν ἐκαστοτε γενικαὶ συναλλαγματικαὶ διατάξεις θὰ ἐπιτρέπουν τούτοις.

Ἀντιμετωπίζει, τέλος, τὸ νομοσχέδιον, εἰς τὸ 3ον ἄρθρον αὐτοῦ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως, κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, περιουσιακῶν στοιχείων ἐπιχειρήσεων συσταθεισῶν διὰ μακροπρόθεσμον ἐπενδύσεως ξένων κεφαλαίων, ὀρίζον ὅτι τὸ εἰς δραχμὰς προϊόν τῆς ἀποζημιώσεως, λόγω ἀπαλλοτριώσεως, δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς συνάλλαγμα καὶ ἐξαχθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως.

Θέτοντες ὑπὸ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ψήφον ἡμῶν τὸ νομοσχέδιον, ἐξαιτοῦμεθα τὴν ταχεῖαν ἔγκρισιν καὶ ψήφισιν αὐτοῦ, ὡς κατεπείγοντος».

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΣΧΕΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

«Ἄρθρον 1ον.— 1. Ξένα κεφάλαια εἰσαγόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοποθετούμενα, παραγωγικῶς, εἴτε ὑπὸ μορφῇν συστάσεως νέων ἐπιχειρήσεων, εἴτε ὑπὸ μορφῇν συμμετοχῆς εἰς τὸ κεφάλαιον ἐπιχειρήσεων, εἴτε ὑπὸ μορφῇν δανεισμοῦ, ἀπαλλάσσονται πλεονεκτημάτων φύσεως συναλλαγματικῆς, φορολογικῆς καὶ δασμολογικῆς.

2. Ὡς ξένα κεφάλαια κατὰ τὸν παρόντα νόμον, νοοῦνται τὰ ὁπωσδήποτε ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγόμενα καὶ εἰς ἀλλοδαποὺς ἢ Ἕλληνας ὑπὸ τὸν ἐξωτερικόν, ἀνήκοντα. Ὡς ξένα κεφάλαια νοοῦνται καὶ τὰ, ὑπὸ μορφῇν κεφαλαιουχικῶν ἐν γένει ἀγαθῶν, εἰσαγόμενα.

3. Παραγωγικὴ τοῦ ξένου κεφαλαίου ἐπένδυσις θεωρεῖται ἡ ἀφορώσα τὴν ἀνάπτυξιν τῶν κλάδων τῆς παραγωγῆς καὶ συγκεκριμένως τῆς γεωργίας, βιομηχανίας, ἀλιείας, δασῶν, συγκοινωνίας, τουρισμοῦ καὶ ὑδρεύσεως.

4. Διὰ τὴν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἐπένδυσιν ξένων κεφαλαίων ἐν Ἑλλάδι ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἀδεία τῆς Ἐπιτροπῆς ξένων κεφαλαίων, συνιστωμένης, διὰ τοῦ παρόντος, παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ Συντονισμοῦ.

5. Τὰ τῶν συναλλαγματικῶν, φορολογικῶν, δασμολογικῶν καὶ ἄλλων ἀπαλλαγῶν ἢ διευκολύνσεων, τὰς ἡ εἰσαγωγῆς καὶ ἐπανεξαγωγῆς ἐν γένει τῶν κεφαλαίων καὶ μερισμάτων ἢ κερδῶν, τὰ τῆς συνθέσεως, ἀρμοδιότητος, δικαιοδοσίας, ἀμοιβῆς καὶ

λειτουργίας ἐν γένει τῆς, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τοῦ παρόντος νόμου, καθορισθῶσονται διὰ Βασ. Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδοθησόμενου.

6. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Βασ. Διατάγματος θέλουσι ρυθμισθῇ τὰ τῆς ἐπανεξαγωγῆς τοῦ ὑπὸ μορφῇν δανεισμοῦ ἐπενδυθέντος ξένου κεφαλαίου, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐξαγωγῆς τῶν εἰς τόκους καὶ χρεωλύσια ἀντιστοιχούντων ποσῶν.

Ἄρθρον 2ον.— 1. Τὸ Δημόσιον παρέχει, διὰ τοῦ παρόντος, ἐντολὴν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὅπως χορηγῇ ἐκαστοτε τό, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, συναλλαγματικῶν ὑποχρεώσεων, ἀπαιτούμενον συνάλλαγμα.

2. Συνιστᾶται παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος ἰδίας λογαριασμός ἀσφαλείας πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μείζονος κατασφάλισεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον συναλλαγματικῶν ὑποχρεώσεων. Αἱ πηγαὶ καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς ἐξ ἐκάστης πηγῆς τροφοδοτήσεως τοῦ λογαριασμοῦ τούτου, ὡς καὶ τὰ τῆς χρήσεως, κινήσεως καὶ ἐν γένει λειτουργίας αὐτοῦ, θέλουσι κανονισθῇ διὰ Βασ. Διατάγματος, πρᾶτσει τῶν ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδοθησόμενου.

3. Δὲν καλύπτεται ἡ δύναμις τῶν ἐκαστοτε ἰσχυουσῶν γενικῶν συναλλαγματικῶν διατάξεων, τροπῇ καὶ ἐξαγωγῇ συναλλαγματικῶν, πέραν τῆς, βάσει τοῦ παρόντος νόμου, καθορισθῆσας μέρους.

Ἄρθρον 3ον.— Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς, κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους, ἀπαλλοτριώσεως περιουσιακῶν στοιχείων ἐπιχειρήσεως, ἰδρυθείσης διὰ μακροπρόθεσμον ἐπενδύσεως ξένων κεφαλαίων, τὸ εἰς δραχμὰς προϊόν τῆς ἀποζημιώσεως δύναται νὰ μετατραπῇ, μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ξένων κεφαλαίων, εἰς συνάλλαγμα, ἐπὶ τῇ ἐπισημῇ τούτου τιμῇ, καὶ νὰ μεταφερθῇ, τῇ αἰτήσῃ τοῦ δικαιούχου, εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ ὀριστικοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

ΤΑ ΔΑΠΑΝΗΘΕΝΤΑ ΥΠΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΩΝ ΠΟΣΑ

Κατὰ τὰς ἐκ Νέας Ὑόρκης πληροφορίας τοῦ ὑπουργείου Ἐμπορίου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὸ 1949 αἱ Ἀμερικανοὶ περιηγηταὶ ἐξέδωσαν κατὰ τὰ ταξιδιά των εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸ πρωτοφανὲς εἰς τὴν ἱστορίαν ποσὸν τῶν 695.000.000 δολ. λαρίων. Τὸ ὅλκον ποσὸν αὐτὸ ὑπερβαίνει κατὰ 100.000.000 δολ. περίπου τὸ ποσὸν ποὺ ἐξέδωσαν οἱ Ἀμερικανοὶ περιηγηταὶ τὸ 1948 καὶ εἰναι κατὰ 44 τοῖς ἑκατὸν μεγαλύτερον τοῦ ἀνωτάτου ποσοῦ ποὺ ἔδωκε πανήθη ἐντὸς ἐνὸς προπολεμικοῦ ἔτους, ἦτοι τῶν 483.000.000 δολ. τοῦ 1929.

Τὰ μεγαλύτερα ποσὰ ἐδαπανήθησαν εἰς χώρας συνορευούσας ἢ εὐρισκομένας πλοῖον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Οἱ Ἀμερικανοὶ ταξιδιώται τοῦ 1949 ἐξέδωσαν 280.000.000 δολ. εἰς τὸν Καναδᾶν, 135.000.000 δολ. εἰς τὸν Μεξικὸν

Η ΑΡΜΟΝΙΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Αἱ σχέσεις μεταξύ ἐργαζομένων καὶ ἐργοδοτῶν εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας δὲν εἶναι ἀρκετὰ γνωστὰ εἰς τὴν γηραιάν Εὐρώπην, — γράφει εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἡ γαλλικῆς «Ἐπιθεωρήσεως». Καὶ τοῦτο ἐπειδὴ εἰς οὐδὲν ἄλλο κράτος τοῦ κόσμου αἱ ἐν λόγω σχέσεις δὲν εἶναι ἀρμονικώτεραι. Ἄλλοι ἀνθρωποὶ; Ἄλλα ἦθη; θὰ ἐρωτήσετε. Ἰσως. Τὸ γεγονός ὅμως εἶναι ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἡ χώρα τῶν τεραστίων ἀποθεμάτων καὶ τῶν ἐφοδίων. Καὶ ἡ παραγωγικὴ τῆς δυνάμεις χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1870. Ἐκ παραλλήλου ἐσημειώθη ἐκεῖ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα μία σημαντικὴ πρόοδος εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ εἰς τὴν τεχνικὴν μηχανικὴν, ἡ ὁποία ἠνένησε τοὺς ἐργαζομένους.

Ἀπὸ μίαν ἔρευναν ὅμως ποὺ ἔκαμε συνεργάτης τῆς γαλλικῆς «Ἐπιθεωρήσεως» εἰς ἑκατοντάδα περίπου βιομηχανιῶν, τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, διεπίστωσεν, ὅτι ἡ ἀρμονικότης τῶν σχέσεων, μεταξύ ἐργαζομένων καὶ ἐργοδοτῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν σπηρίζεται εἰς τὰ ἀκόλουθα δεδομένα, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ κοινωνικὸν πιστεύω ἀμφοτέρων τῶν μερῶν:

1) Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ διαφορά, μεταξύ τῆς παρὰ τὴν καλὴν θέλησιν ἀναγνωρίσεως τοῦ συνδικαλισμοῦ καὶ τῆς εἰλικρινοῦς ἀποδοχῆς τῶν ἐπιδιώξεων του. Ἡ ἀναγκαστικὴ ἀναγνώρισις ὁδηγεῖ μοιραίως εἰς σύγκρουσιν τῶν δύο μερῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν μείωσιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, λόγω ἀπεργιών, ἀναταραχῶν, δυσαρρεσκείων κλπ.

2) Ἀλλὰ καὶ ἡ ἔλλειψις συγκρούσεων, μεταξύ τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν ἐργαζομένων, δὲν προϋποθέτει μοιραίως καὶ τὴν αὔξησιν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς.

3) Αἱ ἀρμονικαὶ σχέσεις τῶν δύο μερῶν δὲν ἐξασφαλίζονται μὲ προσωρινὰ κατευναστικὰ μέτρα, ἢ μὲ παρωχηθεῖς, ποὺ δὲν ἔχουν οὐσιαστικὸν χαρακτῆρα.

4) Εἰς κάθε βιομηχανίαν αἱ σχέσεις μεταξύ ὑφισταμένων καὶ προϊσταμένων πρέπει νὰ ἔχουν ἰδιόζοντα χαρακτῆρα. Δὲν εἶναι ὅλες οἱ δουλειὰς τὸ ἴδιο.

5) Πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀμοιβαία καλὴ πίστις καὶ κατανόησις, ἀμοιβαίος σεβασμός. Αὐτὸ εἶναι τὸ πραγματικὸν δημοκρατικὸν πνεῦμα εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας, ὅπου ὁ ἐργαζόμενος ἀποτελεῖ μίαν προσωπικότητα καὶ ὄχι ἓνα νοῦμερο.

6) Δὲν ὑπάρχει σήμερον εἰς τὴν Ἀμερικὴν κανεὶς ἐργάτης ὁ ὁποῖος νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἡ ἐθνικοποίηση τῶν βιομηχανιῶν θὰ ἐκαλυτέρευε τὴν ζωὴν τοῦ ἐργαζομένου. Τὸν ἐργοδότην θὰ ἀντικαθιστοῦσε τὸ κράτος, χωρὶς τοῦτο νὰ φέρῃ καὶ ἄνοδον μεγαλυτέραν τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου — αὐτὸ πιστεύουν ὅλοι σχεδὸν οἱ ἐργαζόμενοι.

7) Εἰς καμμίαν ἀπὸ τὰς ἀμερικανικὰς βιομηχανίας δὲν ὑπάρχει ἡ ἀπειλὴ τῆς ἀπεργίας, ἡ ὁποία αἰωρεῖται σχεδὸν μονίμως, εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς βιομηχανίας διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους.

Ἡ παγία ὁμως ἀπειλὴ τῆς ἀπεργίας εἰς τὰς βιομηχανίας τῆς Εὐρώπης — ἐξακολουθεῖ ὁ συνεργάτης τῆς γαλλικῆς «Ἐπιθεωρήσεως» — ὑφίσταται, ἐπειδὴ τὴν ἀπεργίαν τὴν κινοῦν συνήθως, πολιτικοὶ λόγοι καὶ οἱ πράκτορες τῶν διαφόρων κομμάτων ἐκμεταλλεύονται τὸ

Ἐξαιρετικῶς ἐπίκαιρα τραπεζιτικὰ θέματα

ΑΝΑΓΚΗ ΟΡΘΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΜΑΣ Ο ΠΛΗΘΩΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΩΝ

Τοῦ κ. ΑΝΔΡΕΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Τμηματάρχου τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος

Μετά τὸν τελευταῖον πόλεμον αἱ Ἑλληνικαὶ Τράπεζαι διὰ τὰ ἐξαπλώσαν τὸ πεδίον τῆς δράσεώς των καὶ τὰ αὐξήσαν τὰ κέρδη των, ἠναγκάσθησαν νὰ ἰδρύνουν πολλὰ νέα Καταστήματα καὶ Πρακτορεῖα, ὅχι μόνον ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ εἰς μέρη παρουσιάζοντα βιομηχανικὴν καὶ ἐμπορικὴν κίνησιν, ἀλλὰ καὶ εἰς μικρὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις, ὡς καὶ εἰς προάστια τῶν Ἀθηνῶν μὴ ἐμφανίζοντα ἀξίολογον, ἀπὸ Τραπεζικῆς πλευρᾶς, ἐνδιαφέρον.

Βαρυνόμεναι ὁμῶς μὲ μεγάλα ἔξοδα διαχειρίσεως καὶ μὲ διαρκῶς αὐξανόμενον τὸν ὄγκον τῶν γενικῶν τῶν ἐξόδων, ἠναγκάσθησαν νὰ ἀρχίσουν μεταξύ τῶν ἑνα, ἀνευ προηγουμένου, συναγωνισμὸν, χωρὶς καὶ νὰ τηροῦν τὰ προσήματα, διεκδικοῦσαι ἢ μία τὴν πελατεῖαν τῆς ἄλλης, μερικαὶ δὲ ἐξ αὐτῶν ἰσως ἐπιβιβάζονται καὶ εἰς παρανό-

γεγονὸς ὅτι τὸ βιωτικὸν ἐπίπεδον τοῦ ἐργαζομένου Εὐρωπαίου εἶναι κατὰ πολὺ χαμηλότερον τοῦ Ἀμερικανοῦ ἐργάτου.

Ὁ ἀναρχισμὸς, μεταξύ τῶν ἐργαζομένων ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ κρατικὸς παρεμβατισμὸς, μεταξύ τῶν νομοθετῶν τῆς ἐργασίας ἀφ' ἑτέρου, εἶναι γράμμα νεκρὸν εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας. Ἡ ἐπαγγελματικὴ πρόοδος — αὐτὴ εἶναι ὁ κύριος σκοπὸς ὧν. Καὶ ἀπὸ τὴν προσπάθειαν αὐτὴν πηγάζει ἡ εὐημερία — ἡ γενικὴ εὐημερία.

Ἐπὶ πολλὰ χρόνια ἐλέγετο καὶ ἐγράφετο, ὅτι ἡ Ἀμερικὴ εἶναι ἡ σφῶρα τῆς μηχανοποιήσεως τῶν πάντων καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖ δὲν εἶναι ἄνθρωπος ἀλλὰ μία μηχανή.

Καὶ ὁμῶς ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἡ στενὴ ἐπικοινωνία τοῦ ἔγινε μεταπολεμικῶς, μεταξύ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου κόσμου, διὰ νὰ πεισθῶμεν ὅλοι μας, ὅτι περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην χώραν τοῦ κόσμου τὸ πρόβλημα τῆς ἐργασίας ἀντεμετωπίσθη εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὡς πρόβλημα κατ' ἐξοχὴν «ἀνθρώπινον».

Ἡ ἐργατικὴ οἰκονομία ἔχει τὸ ἰδιόκτητον αὐτοκίνητόν της, ὅπως τὸ ἔχει καὶ ὁ ἐργοδότης. Ὁ ἐργάτης ἔχει τὸ ἰδιόκτητον σπῆτι τοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον ἐφρόντισαν, ἐν τινι μέτρῳ καὶ ὁ ἐργοδότης, μὲ τὴν χορήγησιν εἰδικῶν ἐπιδόματος καὶ μὲ ἄλλας διαφόρους παροχάς.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὅμως ὅταν λέγε ἰσότητά κοινωνικὴν δὲν ἐννοοῦν καὶ τὴν κατάργησιν τῶν εἰδικότητων, τῶν καθηκόντων καὶ τῶν εὐθυνῶν ἢ τῆς ἐπιστάσεως, ἢ ὁποῖα ἀπαιτεῖ μίαν αὐθεντίαν, μίαν προσωπικότητα.

Πολλοὶ δυστυχῶς, πρὸ πάντων εἰς τὴν χώραν μας, προσθέτει τὸ ἐν λόγῳ γαλλικὸν περιοδικόν, τὸν συνδικαλισμὸν τὸν θεωροῦν, ὡς ἕνα πολεμικὸν μέσον, ἐνῶ ὁ συνδικαλισμὸς εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἕνα μέσον εἰρηνικῆς ἐπιτεύξεως τῶν νομίμων ἐπιδιώξεων τῶν ἐργαζομένων.

μοὺς ἀκόμη ἐνεργείας διὰ νὰ κατορθώσουν νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πελατείας τῶν.

Εἶναι ἐν τούτοις φανερόν, ὅτι ὁ πληθωρισμὸς αὐτὸς τῶν Καταστημάτων καθόλου δὲν συντελεῖ εἰς τὴν θελίτωσιν τῆς οἰκονομικῆς των καταστάσεως, λόγω τοῦ ὅγκου τῶν γενικῶν ἐξόδων, τῶν μισθοδοσιῶν τοῦ προσωπικοῦ, τῆς φορολογίας καὶ τοῦ περιωρισμένου ἀριθμοῦ τῆς πελατείας, κατανεμημένης μεταξύ πολλῶν Τραπεζῶν. Τοῦτο, ἄλλωστε, ἐξάγεται ἐκ τῶν τελευταίων μεταπολεμικῶν ἰσολογισμῶν τῶν Τραπεζῶν, ὡς καὶ ἀπὸ τὸ χαμηλὸν ποσοστὸν, ἐν σχέσει μὲ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν, τοῦ διανεμηθέντος μερίσματος ἐπὶ τῶν μετοχῶν των. Δυστυχῶς, ἐξακολουθοῦν νὰ ἐπιμένουν εἰς τὸν δρόμον αὐτόν, διότι τείνουν νὰ ἐπιδείξουν τὴν ἰσχύν των μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν Καταστημάτων των, τὸν ὁποῖον διαρκῶς διαφημίζουν.

Ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ νομίζωμεν, ὅτι ἀταξία καὶ προχειρότης ἐπικρατεῖ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἐκάστης Τραπεζῆς, ὅπως ἐπικρατεῖ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὸν Τραπεζικὸν μας ὀργανισμὸν, μὴ κατορθώσαντα ἀκόμη νὰ προσαρμοσθῇ ἀπολύτως εἰς τὰ σύγχρονα προβλήματα. Δὲν παρήλθεν ἀκόμη μὴν, ἀφ' οὗ ἐδιαθάσαμεν εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον, ὅτι ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Φέντεραλ Ρηζερβ Μπάνκ κ. Τζῶν (:), ὅπως μελετήσῃ τὸ ἰσχύον σῆμα ἐν Ἑλλάδι Τραπεζικὸν σύστημα καὶ ὑποδείξῃ κυρίως, τὸν τρόπον τῆς μειώσεως τῶν γενικῶν ἐξόδων.

Ὁ ἴδιος συναγωνισμὸς, ὁ ὁποῖος διενεργεῖται μεταξύ τῶν Τραπεζῶν καὶ ὁ ὁποῖος καθίσταται ὁσμέραι ζῶηρότερος, παρατηρεῖται ἀκόμη καὶ μεταξύ τῶν διαφόρων Καταστημάτων, Τμημάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν τῆς ἰδίας Τραπεζῆς. Οἱ περισσότεροι Προϊστάμενοι τῶν Ὑπηρεσιῶν, φοιτήσαντες εἰς τὸ προπολεμικὸν σχολεῖον, δεικνύουν ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ἰδρύματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀήκουν. Καταβάλλουν κάθε προσπάθειαν νὰ αὐξήσουν τὸν ἀριθμὸν τῶν πελατῶν των, ἔστω καὶ εἰς θάρος, ἐνίστε, ἄλλης Ὑπηρεσίας τῆς Τραπεζῆς, τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, τὸν ὄγκον τῶν καταθέσεων κλπ., χωρὶς ὁμῶς νὰ ἀσχοιοῦνται καθόλου μὲ τοὺς κινδύνους τοῦ κόστους τῆς ἐργασίας καὶ μὲ τὸν ὄγκον τῶν γενικῶν ἐξόδων.

Οἱ ἄλλοι, εὐτυχῶς οἱ ὀλιγώτεροι, ζητοῦν διαρκῶς προσωπικόν, ἐξογκνύνουν τὰς ἀνάγκας τῆς Ὑπηρεσίας τῶν καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πραγματοποιούμενα ἀποτελέσματα, κάθηνται χωρὶς λόγον πέραν τῶν ἐργασιμῶν ὥρων προσποιούμενοι, ὅτι ἐργάζονται, διὰ νὰ κάνουν τοὺς ἄλλους νὰ πιστεύουν, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητοι. Ἡ πολιτικὴ αὐ-

τὴ, ἐνθαρρύνεται ἐξ ἄλλου καὶ ἀπὸ μερικὸς Διευθυντὰς ἐλάχιστα, ἂν μὴ καθόλου, ἀσχολουμένους μὲ τὸ κόστος τῶν ἐργασιῶν καὶ ἔχοντας τὴν γνώμην, ὅτι, αἱ Ὑπηρεσίαι πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτε ἀρκετὸν προσωπικόν, διὰ νὰ μὴ τοὺς λείψῃ, ὅταν τὸ χρειασθοῦν κατὰ τὴν παρ' αὐτῶν προβλεπομένην αὐξήσιν τῶν ἐργασιῶν.

Καὶ ἂν μὲν κατὰ τὸ παρελθὸν ἡ πολιτικὴ αὐτὴ, ἀκολουθουμένη ἐνίστε καὶ ἐκ λόγων διαφημίσεως τῆς Τραπεζῆς, δὲν ἦτο καὶ τόσον ἐπαχθὴς λόγω τῶν μεγάλων κερδῶν, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ μισθοὶ ἀπερρόφων κανονικὸν ποσοστὸν, σήμερον τὰ πράγματα ἔχουν μεταβληθῇ ἄρδην. Ὁ περιορισμὸς καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν πιστώσεων, ἡ ἀναγκαστικὴ κατάθεσις εἰς τὸ πιστωτικὸν ἱδρυμα ὀρισμένου ποσοστοῦ ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν Τραπεζῶν καὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ προσωπικοῦ διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ βιωτικοῦ τοῦ ἐπιπέδου ἐπιβάλλουν μεγίστην σύνεσιν καὶ ὀρθολογιστικὴν ὀργάνωσιν, ἵνα μὴ κινδυνεύσῃ τὸ μέρισμα νὰ ἀπορροφηθῇ ἀπὸ τὸν διαρκῶς αὐξανόμενον ὄγκον τῶν γενικῶν ἐξόδων.

Ἀπὸ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ ἔτους 1949 τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, βλέπομεν ὅτι ἐνῶ τὸ 1939 αἱ δαπάναι διὰ τὸ προσωπικόν της (μισθοί, ἀποζημιώσεις καὶ εἰσφοραὶ εἰς τὰ ασφαλιστικὰ Ταμεία) ἀπετέλουν τὸ 77% τῶν γενικῶν ἐξόδων, τὸ 1948 ἀνῆλθον εἰς 84% καὶ τὸ 1949 εἰς 85% μὲ τάσιν ἀνιούσαν. Ἦτοι, ἀπορροφοῦν τὸ 58½% τῶν ἀνεκκαθαρίστων ὠφελειῶν.

Ὁρθότατα ὁ σεβαστὸς μοι Διοικητὴς κ. Γεώργιος Πεσμαζόγλου ὁμιλεῖ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ τοῦτον περὶ ὀρθολογιστικῆς ὀργάνωσεως τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Μόνον ποῦ θεωρεῖ ταύτην συντελεσθεῖσαν ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τοῦ κτιριακοῦ καὶ ὀργανικοῦ χωρισμοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος ἀπὸ τὴν Διοίκησιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς μηχανοποιήσεως καὶ συγκεντρώσεως τῶν λογιστικῶν Ὑπηρεσιῶν, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ὑπὸ μελέτην. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ δευτέρον σημείον, τῆς μηχανοποιήσεως καὶ συγκεντρώσεως τῶν λογιστικῶν Ὑπηρεσιῶν, συμφωνοῦμεν ἀπολύτως, διότι εἴχομεν ὑποδείξει τοῦτο ἀπὸ τοῦ 1935 καὶ τὸ ἐπανελάβαμεν δι' ἐγγράφου μας τὸ 1947. Θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ μόνον νὰ διαφωνήσωμεν εἰς τὸν κτιριακὸν καὶ ὀργανικὸν χωρισμὸν τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος ἀπὸ τὴν Διοίκησιν.

Ἐκτός, ἂν δι' αὐτοῦ ἐσκοπεῖτο ἢ καλυτέρα χρησιμοποίησις τοῦ προσωπικοῦ, διὰ τῆς συνετῆς ἐπιλογῆς τῶν τῆς Διευθύνσεως, ὅσον καὶ τῶν στελεχῶν, ὡς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ οἰκονομικωτέρων μεθόδων καὶ μεγαλυτέρας ἀποδόσεως τῶν ὑπαλλήλων, ἢ ἄλλων δεδομένων δι-

ναμένων νὰ ἐπιδράσουν εὐνοϊκώτερον ἐπὶ τῆς καθόλου διεξαγωγῆς τῆς Ὑπηρεσίας. Διότι εἶναι ἀνεπίδεκτον ἀμφισβήτησεως, ὅτι ἡ ὀργανικὴ καὶ διοικητικὴ μεταρρύθμισις εἰς μίαν Τράπεζαν, ἀποτελοῦσα καὶ αὐτὴ ἕνα μέρος τῆς ὅλης ὀρθολογιστικῆς ὀργάνωσεως, θέτει ἀμέσως πρὸ τοῦ νέου Διευθυντοῦ, τὸ λεπτότατον πρόβλημα τοῦ προσωπικοῦ. Ἐάν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς δὲν ἐξακριβώσῃ τὰς ἱκανότητας καὶ τὴν ἐπάρκειαν τῶν Προϊσταμένων τῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ τὴν τεχνικὴν κατάρτισιν καὶ ψυχροσύνησιν ἀκόμη τῶν ὑπαλλήλων, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐμπνεύσῃ νέαν ὕπηρεσιακὴν τάξιν καὶ ἀγωγὴν, ἀπαραίτητους προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ, διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ. Κάθε μεταγενεστέρᾳ προσπάθεια ἀναπροσαρμογῆς τοῦ προσωπικοῦ εἰς τὰς δι-ἀρκῶς ἐξελισσομένης ἀνάγκας τῆς ὕπηρεσίας καὶ μεγαλυτέρας ἀποδόσεως αὐτοῦ, εἶναι καταδικασμένη εἰς ἀποτυχίαν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων, ὅτι ἐπιβάλλεται ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις εἰς τὰς Τραπεζάς, προκύπτουν αὐτομάτως τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα:

Κατὰ ποῖον τρόπον καὶ μὲ ποῖα μέσα θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ὀρθολογιστικὴ ὀργάνωσις; Ποῖα μέτρα πρέπει νὰ ληφθοῦν, διὰ νὰ μὴ πέσουν μελλοντικῶς αἱ Τράπεζαι θύματα τῆς ἰδίας των μεγαλομανίας; Πῶς θὰ σταματήσῃ ὁ διεξαγόμενος μεταξύ των ἀχαλινώτος συναγωνισμὸς καὶ πῶς θὰ δυνηθῶν νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὸν διαρκῶς αὐξανόμενον ὄγκον τῶν γενικῶν τῶν ἐξόδων;

Ὡς πρῶτον μέτρον, τὸ ὁποῖον νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ, εἶναι νὰ σταματήσῃ τὸ ἐκδοτικὸν μας ἱδρυμα τὴν διενέργειαν ἐργασιῶν πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ προβλεπομένων, ὡς καὶ ὁ διεξαγόμενος παρ' αὐτοῦ συναγωνισμὸς πρὸς τὰς ἄλλας ἐμπορικὰς Τραπεζάς. Ἐπίσης νὰ παύσῃ ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀτσκος κατάθεσις παρ' αὐτῷ ὀρισμένου ποσοστοῦ ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν, ἀντ' αὐτοῦ δὲ νὰ μειωθῇ τὸ ἐπιτόκιον καὶ τὸ ποσοστὸν τῶν εἰσπραττομένων παρὰ τῶν Τραπεζῶν προμηθειῶν ἐπὶ τῶν τοποθετήσεων των εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν.

Νὰ καταβληθῇ προσπάθεια, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, περιορισμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Τραπεζῶν διὰ συγχωνεύσεως μερικῶν ἐξ αὐτῶν, ὁπότε θὰ ἐπέλθῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν μείωσις τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως (οὐχὶ θεθαίως δι' ἀπολύσεως ὑπαλλήλων, ἀλλὰ διὰ τῆς κανονικῆς ἐξόδου αὐτῶν καὶ μὴ προσλήψεως νέων), ἀφ' ἑτέρου δὲ, λόγω τῆς συγκεντρώσεως τῆς πελατείας εἰς ὀλίγας Τραπεζάς, θὰ διευκολυνθῇ ἡ χρῆσις τοῦ λογιστικοῦ χρήματος

δηλαδή, αἱ πληρώμαθαι θὰ γίνωνται, κατὰ τὸ πλεῖστον, δι' ἐπιταγῶν καὶ οὐχὶ διὰ μετρητῶν. Ὁφείλουν αἱ Τράπεζαι, ὅχι μόνον νὰ σταματήσουν τὴν ἱδρυσιν νέων Καταστημάτων καὶ Πρακτορειῶν, ἀλλὰ νὰ καταργήσουν ἢ νὰ συγχωνεύσουν τοιαῦτα, ὅπου αἱ τοπικαὶ συνθήκαι ἐπιβάλλουν τοῦτο, ὅπου δηλαδὴ ὑπάρχουν πολλὰ Καταστήματα διαφόρων Τραπεζῶν, τὰ ὁποῖα ἀσχο-λοῦνται μὲ τὸ ἴδιον εἶδος ἐργασιῶν ἢ μὲ τὴν ἰδίαν πελατείαν. Εἰς κάθε πόλιν δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰμὴ μόνον ὀρισμένος ἀριθμὸς Τραπεζῶν, διαφόρου εἰδικότητος, ἀναλόγως τοῦ ὅγκου τοῦ πληθυσμοῦ, τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀσχολιῶν τῶν κατοίκων.

Τὰ διάφορα κατὰ τόπους Καταστήματα τῶν Τραπεζῶν, πρέπει νὰ ἔλθουν εἰς συνεννόησιν συνεργασίας, νὰ ἔχουν τὰς ἰδίας ὥρας συναλλαγῶν, νὰ δίδουν ἀμοιβαίαις πληροφορίας περὶ ὧν τῶν πελατῶν των, εἰς τοὺς ὁποῖους ἐνεργοῦν τοποθετήσεις, νὰ ἀνακοινῶν τὰ ὀνόματα τῶν ἀποδεκτῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων, ἀκόμη δὲ νὰ συνεργάζωνται καὶ εἰς τὴν σύνταξιν τῶν πιστωτικῶν των καταλόγων.

Πρέπει ἐπίσης, νὰ κάνουν ἐπιλογὴν τῶν πελατῶν των καὶ νὰ φροντίζουν νὰ συγκεντρώνουν τὰς ἐργασίας των ἐπὶ τῶν καλυτέρων ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν προσηρμοσμένων εἰς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. Εὐκαταῖον θὰ ἦτο, ὅπως αἱ Τράπεζαι καὶ ἐν γένει ὅλαι αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρίαι συντάσσουν κατὰ τρόπον ὁμοιόμορφον τοὺς ἰσολογισμοὺς των, ὁπότε θὰ καθίστατο εὐχερεστέρα ἡ μελέτη καὶ ἡ σύγκρισις τῆς οἰκονομικῆς των καταστάσεως. Διότι, συχνότατα, οἱ ἰσολογισμοὶ ἰδίας τῶν ἐταιριῶν καὶ τῆς ἰδίας ἀκόμη ἐταιρίας, συντάσσονται κατὰ διάφορον τρόπον ἀπὸ ἑτοὺς εἰς ἑτοὺς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δυσκολεύει τὴν μελέτην τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως μιᾶς ἐταιρίας καὶ τὴν ἐξαγωγήν ἀσφαλῶν συμπερασμάτων περὶ τῆς ἐξελίξεώς της.

Τέλος διὰ νὰ ἐλαττωθῶν ἀκόμη περισσότερον αἱ συνέπειαι τοῦ ἀχαλινώτου συναγωνισμοῦ τῶν Τραπεζῶν, πρέπει νὰ ἐφαρμόσουν κοινὸς ὅρους συνεργασίας, ὅπως συνέβαινε καὶ προπολεμικῶς, νὰ κλείσσουν ἢ νὰ συγχωνεύσουν μερικὰ Καταστήματά των μὴ ἀποδοτικά καὶ νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν ὑπολοίπων.

Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, οἱ Προϊστάμενοι τῶν Πληροφοριῶν ἐκάστης Τραπεζῆς συνεδριάζουν εἰς τακτάς ἡμερησίας, ἀνταλλάσσουν τὰς πληροφορίες καὶ τὰς στατιστικάς των, σημειώνουν τὰς πιθανὰς ἐξασθενήσεις ἢ πτωχεύσεις ἐπιχειρήσεων, ἐξετάζουν τὴν ποιότητα τῶν διαφόρων ὑπογραφῶν καὶ γενικῶς ἐνημερώ- (Συνέχεια εἰς τὴν ὅην σελίδα)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΝΕΡΓΙΑ — ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΙ — ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ — ΕΜΠΟΡΙΟΝ — ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ Κ.Α.Π.

Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ

Η παραγωγή χάλυβος της Μ. Βρετανίας, συμφώνως πρὸς ἀριθμούς δοθέντας ὑπὸ τῆς Βρετανικῆς Ὁμοσπονδίας Σιδήρου καὶ χάλυβος ἐπέτυχε μεγάλην ἀπόδοσιν τὸν παρελθόντα μῆνα. Ἡ ἐβδομαδιαία ἀπόδοσις ἦτο 319.200 τόν., ἀναλογία πρὸς ἀντιστοιχεί μὲ ἐτήσιον παραγωγὴν 16.597.000 τόν.,

Ἡ ἐβδομαδιαία παραγωγή τὸν Μάϊον τοῦ 1949 ἦτα περίπου 315.000, δηλ. ἀναλογία 16.409.000 τόν. τὸ ἔτος. Ἡ σημειωθείσα κατὰ τὸ 1950 αὐξήσις εἶναι σημαντικὴ. Τὸν Ἀπρίλιον ὁ ἐτήσιος ρυθμὸς ἀποδόσεως ἦτο 16.822.000 τόννοι καὶ κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τοῦ 1950 ἔφθασε περίπου τὰ 16.679.000. Οἱ ἀριθμοὶ αὗτοι εἶναι πολὺ ἐνθαρρυντικοὶ δεδομένου ὅτι ὁ «στόχος» τῆς παραγωγῆς διὰ τὸ 1950 εἶναι 15 3/4 ἑκατομμύρια τόννοι.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Ἡ Αἴγυπτος κατέβαλεν εἰς τὴν Διεθνή Νομισματικὴν Τράπεζαν 8.507.929 δολλάρια εἰς χρυσὸν καὶ δολλάρια ΗΠΑ εἰς ἀντάλλαγμα ἴσου ποσού αἰγυπτιακῶν λιρῶν. Ἐκ τῆς ἐν λόγω ποσότητος 829.766 δολλάρια κατεβλήθησαν εἰς χρυσόν.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Αἱ ἐξαγωγαὶ αὐστραλιανοῦ σίτου εἰς Εὐρώπην κατὰ τὸν Μάϊον ἀνῆλθον εἰς 2.276.704 κουίντάρια ἑναντι τῶν 2.675.573 κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ προηγούμενου ἔτους.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ Ἰουλίου (18 ὑπὴρ.)

Αἱ ἐκ Ρότερνταμ πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τῶν αὐτόθι ἐφοπλιστικῶν κύκλων ἐξαιρετικῶς δυσχερεῖς ἡμέραι ἀναμένουν τὴν ὁλλανδικὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν. Κατὰ τὸν ἰανουάριον τοῦ τρέχοντος ἔτους τὸ σύνολον τοῦ ὁλλανδικοῦ ἐμπορικοῦ στόλου ἀνῆρχετο εἰς 2.946.000 τόννων γκράς, ὅπου σημαίνει μίαν αὐξήσιν κατὰ 100.000 τόννους ἑναντι τῆς προπολεμικῆς χωρητικότητος. Δεὴν ὅμως νὰ σημειωθῇ ὅτι αὐξήσις τῶν πλοίων εἶναι πεπαλαιωμένον γεγονός τὸ ὁποῖον αὐξάνει τὰ ἐργατικά ἔξοδα καὶ τὰ ἔξοδα συντηρήσεως. Τὸ γεγονός τοῦτο μειώνει τὰς δυνατάτητας συναγωνισμοῦ τῆς ὁλλανδικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας μετὰ τῶν ξένων.

Παρὰ τὸ γεγονός τῆς αὐξήσεως τῆς ὁλλανδικῆς καὶ παγκοσμίου χωρητικότητος, ἐν τούτοις τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς τῆς πρώτης καὶ τῆς δευτέρας ἐνὺ προπολεμικῶς ἦτο 4.390 σήμερον κατῆλθεν εἰς 3.490.

Ἐκεῖνο κυρίως πρὸς ἀνῆλθει τοὺς Ὁλλανδοὺς ἐφοπλιστὰς εἶναι ἡ αὐξήσις τῶν ἐμπορικῶν στόλων τῆς Γερμανίας, Ἰταλίας καὶ Ἰαπωνίας.

Λαμβανόμενον ὑπ' ὄψιν τοῦ μεγάλου μέσου ὅρου τῆς ἡλικίας τῶν ὁλλανδικῶν σκαφῶν, τὸ ποσοστὸν τῆς ἀντιστοιχοῦσας συνολικῆς τῶν χωρητικότητος ἡξήθη σημαντικῶς ἀπὸ τοῦ 1939. Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο, τὸ ποσοστὸν τῶν ὁλλανδικῶν σκαφῶν τῶν ἄνω τῶν 20 ἐτῶν ἦτο 16,4% ἐνῶ τὸν ἰανουάριον τοῦ 1950 τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἀνῆλθεν εἰς 22%. Διὰ τὰ ἐπιβατικά σκάφη μάλιστα τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἀνῆλθεν ἀπὸ τὰ 12% κατὰ τὸ 1939 εἰς 30% κατὰ τὸ 1950.

Τὰ ἀνωτέρω γεγονότα ἐστρεφον τὴν προσοχὴν τῶν Ὁλλανδῶν ἐφοπλιστῶν πρὸς τὴν μελλοντικὴν ἐξέλιξιν

τῶν σχέσεων μετὰ τῶν θαλασσίων καὶ ἐναερίων μεταφορῶν. Ἡδη ἐπιζητοῦν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐναερίων μεταφορῶν καὶ ἐτάχθησαν ὑπὲρ τῆς ἰδρύσεως εἰδικῶν τομέων εἰς τὴν ὁργάνωσιν τῶν Βασιλικῶν Ὁλλανδικῶν Ἐναερίων Γραμμῶν (KLM).

ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

Ἐκ τῶν εἰς χεῖρας τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως στοιχείων προκύπτει ὅτι ἡ βιομηχανικὴ παραγωγή εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐσημείωσε τὸν Ἰούνιον ρεκόρ ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐργαζομένων ἔφθασε τὰ 61.482.000 ἦτοι ἦτο κατὰ 133.000 μόνον μικρότερος τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ Ἰουλίου 1948 ὅτε εἶχε σημειωθῇ ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς ἐργαζομένων.

Ὁ δείκτης παραγωγῆς τῆς Φέντερ-Ραλ Ρηζέρβ Μπάνκ ἀνῆλθε κατὰ τρεῖς μονάδας τὸν Μάϊον, ἦτο δηλαδή 193 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐν συγκρίσει μετὰ τὴν μέσην παραγωγὴν τῆς περιόδου 1935-39. Ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ὁ δείκτης οὗτος ἡξήθη κατὰ 19 μονάδας. Συμφώνως πρὸς τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις ὁ δείκτης Ἰουνίου θὰ ὑπερβῇ κατὰ τι ἐκείνου τοῦ Ὀκτωβρίου-Νοεμβρίου 1948 ὅστις ἦτο 195.

Ἡ βιομηχανικὴ παραγωγή τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐσημείωσε σταθερὰν αὐξήσιν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου. Τὸν Ἰούλιον 1949 ὁ δείκτης βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἦτο 161 πρὸς θεωρεῖται καὶ ὡς τὸ χαμηλότερον μεταπολεμικὸν ἐπίπεδον.

Ἡ Φέντερ-Ραλ Ρηζέρβ Μπάνκ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ σημειωθείσα ἀνοδος τοῦ δείκτη βιομηχανικῆς παραγωγῆς κατὰ τὸ 1950 ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς χάλυβος, οἰκοδομικῶν ὑλικῶν καὶ αὐτοκινήτων. Τὸν Μάϊον ἡ παραγωγή μὴ ἀναλωσίμων βιομηχανικῶν εἰδῶν ἔφθασε τὰ 228% τῆς περιόδου 1935-39.

Τὴν προπαρελθούσαν ἐβδομάδα ἡ παραγωγή χάλυβος ὑπερέβη δι' ἑνδεκάτην κατὰ συνέχειαν ἐβδομάδα τὰ 100% τῆς καθορισθείσης δυναμικότητός της. Τὸν Ἰούνιον ἡ παραγωγή αὐτοκινήτων ἔφθασεν ἐβδομαδιαίως τὰς 200.000 περίπου μονάδας. Τὸν Μάϊον, ἡ παραγωγή μηχανημάτων ἐ-

σημείωσεν αὐξήσιν δι' ἕκτον κατὰ συνέχειαν μῆνα.

Λόγω τῆς μεγάλης αὐξήσεως τῆς ζητήσεως οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ, ἡ παραγωγή τσιμέντου, ὑάλου καὶ οἰκοδομησίου ξυλείας ἐπλησίασε τὰ καθορισθέντα ὅρια ἀποδόσεως. Ἡ ζήτησις μὴ σιδηρούχων μετάλλων ἡξήθη λόγω τῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδικῆς Κυβερνήσεως μεγάλων ποσοτήτων οἰκοδομικοῦ ὑλικοῦ καὶ μηχανημάτων πρὸς δημιουργίαν ἀποθεμῶν.

Ἡ παραγωγή προϊόντων ὑφαντουργίας ἡξήθη ἐλαφρῶς, ἐνῶ ἡ παραγωγή προϊόντων ἐξ ἐλαστικοῦ καὶ προϊόντων πετρελαίου ἔφθασε τὰ ἀνώτερα ἐπίπεδα τοῦ ἔτους. Ἡ παραγωγή χάρτου καὶ χημικῶν προϊόντων

διετηρήθη εἰς τὰ ὅρια ἀποδόσεως τῶν βιομηχανιῶν αὐτῶν.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐργαζομένων εἰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἡξήθη κατὰ 4.535.000. Αὕτη ἀποτελεῖ τὴν μεγαλύτεραν ἐντὸς πέντε μηνῶν αὐξήσιν εἰς περίοδον εἰρήνης. Ἡ αὐξήσις αὕτη ὀφείλεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ζήτησιν ἐργασίας ἀπὸ μαθητῶν τῶν σχολείων καὶ τῶν καλλιεργῶν. Τὸν Ἰούνιον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ἡξήθη κατὰ 327.000, ἀνελάττων οὕτω τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνέργων κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα εἰς 3.384.000.

Ἐν τούτοις, ἡ Ὑπηρεσία Ἀπογραφῆς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀνεκοίνωσεν ὅτι τὸν παρελθόντα μῆνα

περισσότεροι μαθηταὶ τῶν σχολείων καὶ τῶν Κολλεγίων εὗρον ἐργασίαν ἀπὸ ὅ,τι ἀρχικῶς προεβλέπετο. Τὸν Ἰούνιον 1949, ἐπὶ παραδείγματι, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων ὑπερέβη κατὰ 489.000 ἐκείνου τοῦ προηγούμενου μηνὸς λόγω τῆς πληθώρας μαθητῶν οἱ ὁποῖοι ἐξήτουν εἴτε μόνιμον ἐργασίαν εἴτε μόνον προσωρινὴν ἐργασίαν διὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς.

Σχεδὸν ὅλοι οἱ μαθηταὶ τῶν Ἀμερικανικῶν Κολλεγίων, ἀκόμη καὶ ἐκείνοι τῶν ὁποίων αἱ οἰκογένειαι εὐποροῦν, ζητοῦν νὰ ἐργασθῶν κατὰ τοὺς τρεῖς θερινούς μῆνας τῶν διακοπῶν τῶν ἐφ' ὅσον δὲν παρακολουθοῦν θερινὰ μαθήματα εἰς τὰ διάφορα Κολλέγια ἢ Πανεπιστήμια. Τὰ αὐτὰ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς μαθητρίδας.

ΑΝΑΓΚΗ ΟΡΘΟΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)
νουν τοὺς φακέλλους τῶν. Τοῦτο, ἂν δὲν ἐξουδετερώνη ἐντελῶς, ἐλαττώνει ὅμως εἰς τὸ ἐλάχιστον τοὺς κινδύνους ἐπὶ τῶν διαφόρων τοποθετήσεων καὶ διευκολύνει ἀσφαλιστικὰς ἐταιρίας, εἰδικευμένας εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀσφαλίσεως τῆς πίστεως, νὰ προβαίνουν εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν Τραπεζῶν κατὰ τῶν κινδύνων τούτων.

Διὰ νὰ ὁλοκληρώσωμεν ὅμως τὴν ὀρθολογιστικὴν ὁργάνωσιν μιᾶς Τραπεζῆς, δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἡ κατάργησις ἢ ἡ συγχώνευσις Καταστημάτων, οὔτε ἡ συνεργασία μετὰ τῶν διαφόρων Τραπεζῶν, ἢ ἡ ἐνέργεια τοποθετήσεων μόνον εἰς τὰς καλύτερον διοικουμένας ἐπιχειρήσεις. Πρέπει ἀκόμη νὰ μεταβάλωμεν, κατὰ μίαν λογικὴν σειρὰν καὶ συμφώνως μὲ ἕν σχέδιον, ἐκ τῶν προτέρων καλῶς μελετημένων καὶ συνδεδεμένων μὲ ὅλας τὰς Ὑπηρεσίας τῆς Τραπεζῆς, τὸ ὅλον τραπεζικὸν οἰκοδόμημα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δυνηθῶμεν, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς νέων διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν μεθόδων, νὰ ἐλαττώσωμεν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸ κόστος τῶν ἐργασιῶν. Τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ, διὰ τῆς

καταλλήλου χρησιμοποίησεως τῶν ὑπαλλήλων εἰς ἐκάστην ἐργασίαν καὶ διὰ τῶν μηχανῶν, διὰ τῆς ἐφαρμογῆς δηλαδὴ τῶν πλέον οἰκονομικῶν μεθόδων τῶν εἰς τὸ ἐμφύχον, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἀψύχον ὑλικόν.

Σήμερον κάθε Τμήμα μιᾶς Τραπεζῆς, πρέπει νὰ εἶναι διηρημένον εἰς δύο Ὑπηρεσίας: Ἡ μία νὰ εἶναι ἐπιφορτισμένη μὲ τὰς συναλλαγὰς, μὲ τὰς ἐργασίας τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ νὰ ἔχη τὴν φροντίδα τῆς πραγματοποιήσεως κερδῶν, ἢ δὲ ἄλλη, νὰ ἐλέγχη τὴν κανονικότητα τῶν συναλλαγῶν, νὰ παρακολουθῇ τὴν κίνησιν τῶν κεφαλαίων, νὰ στέλλῃ εἰς τοὺς πελάτας κανονικῶς καὶ εἰς πᾶσαν κίνησιν ἀντίγραφᾶ τοῦ λογαριασμοῦ τῶν, νὰ ὑπολογίζῃ τοὺς τόκους καὶ νὰ ἐνεργῇ τὰς λογιστικὰς ἐγγραφάς.

Ἡ Ὑπηρεσία δηλαδὴ τῶν συναλλαγῶν, θὰ εἶναι καθαρῶς διοικητικὴ, ἢ δὲ Ὑπηρεσία τοῦ λογιστηρίου τεχνικῆ. Ἡ σπουδαιότης ἐκάστης ἐκ τῶν δύο Ὑπηρεσιῶν ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ Τμήματος τῆς Τραπεζῆς. Ἄλλοτε ἡ τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀπασχολεῖ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ προσωπικοῦ, ἐνῶ ἡ

διοικητικὴ φαίνεται, ὡς ἐν ἀμελητέον παράρτημα τῆς πρώτης καὶ ἄλλοτε συμβαίνει τὸ ἀντίθετον. Οὕτω, π. χ. ἐνῶ τὸ λογιστήριον τῆς φυλάξεως τίτλων ἔχει πολὺ ὀλίγη ἐργασία, καθαρῶς τεχνικὴν καὶ πρέπει νὰ ἀπασχολῇ πολὺ ὀλίγους ὑπαλλήλους, τὸ λογιστήριον Καταθέσεων ἔχει σπουδαιότεραν ἐργασίαν καὶ ἀπασχολεῖ πολλοὺς ὑπαλλήλους, ἐν συγκρίσει μὲ τὴν Ὑπηρεσίαν τῶν συναλλαγῶν τῶν Καταθέσεων, ἢ ὅποια ἀπασχολεῖ πολὺ ὀλιγωτέρους καὶ εἶναι μικροτέρας σπουδαιότητος, ἑναντι τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ λογιστηρίου.

Ἡ Ἐπιθεώρησις μιᾶς Τραπεζῆς, πρέπει πρωτίστως νὰ ἀπασχολῇται μὲ τὴν μελέτην τοῦ κόστους ἐκάστης ἐργασίας καὶ ὅχι μόνον μὲ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν σφαλμάτων τῶν Ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν ἐπιβολὴν κυρώσεων. Ἀφοῦ προηγουμένως ὑπεισέλη εἰς τὸ ἐσωτερικόν ἐκάστης Ὑπηρεσίας, τῆς ὁποίας ὅχι μόνον θὰ ἐκμύθη λεπτομερῶς τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ καὶ θὰ καθορίσῃ τὴν γραμμὴν, ἢ ὁποία πρέπει νὰ τηρηταὶ καὶ θὰ διαλύσῃ ὅλας τὰς ἀπορίας, πρέπει κατόπιν νὰ μελετηθῇ ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ τῆς εἶναι χρή-

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

Διοικητής: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Σύνολον ἐνεργητικοῦ (31.5.1950) Δρχ. 1.555.950.352.190

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Τηλέφ. 30.011)

110 ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ:

ΚΑΪΡΟΝ (Rue Adly Pacha 34)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (Rue de l'Ancienne Bourse 4)

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἐκτελοῦνται ὅλαι αἱ Τραπεζικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ τοὺς μᾶλλον συμφέροντας ὁρους

ΤΑ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΑ

ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω επι-σκόπησιν των οικονομικών γεγο-νότων του τελευταίου δεκαπεν-θημέρου.

Κατά το υπό επισκόπησιν δε-καπενθήμερον κατετέθησαν δύο σοβαρά νομοθετήματα εις την Βουλήν, τὸ ἐν «περὶ ἰδρύσεως Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκ-τρισμοῦ» καὶ τὸ ἄλλο περὶ ἐπεν-δύσεως ξένων κεφαλαίων ἐν Ἑλ-λαδί.

Διὰ τοῦ πρώτου Νομοσχεδίου ὁρίζεται ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Δημοσία Ἐπιχείρησις Ἠλεκτρι-σμοῦ» ἰδρύεται ὁργανισμὸς εἰς τὸν ὁποῖον δίδεται τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῆς κατασκευῆς, λειτου-ργίας καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὑδρο-ηλεκτρικῶν καὶ θερμικῶν ἐργοστα-σίων παραγωγῆς ἡλεκτρικῆς ἐνερ-γείας, τοῦ ἐθνικοῦ δικτύου μεταφο-ρᾶς τοῦ ρεύματος καὶ τῶν δικτύων διανομῆς αὐτοῦ εἰς τὰ καταναλωτι-κὰ κέντρα καὶ τῆς διαθέσεως καὶ

πωλήσεως τοῦ παραγομένου ρεύμα-τος.

Ὁ ἰδρυόμενος διὰ τοῦ νόμου ὁρ-γανισμὸς ἀποτελεῖ δημοσίαν ἐπι-χείρησιν ἀνήκουσαν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ ἑλληνικὸν δημόσιον δι' ἐκδο-θησομένων δὲ διαταγμάτων θὰ κα-θορισθοῦν αἱ λεπτομέρειαι τῆς ὁρ-γανώσεώς της. Τὸ ἀρχικὸν κεφά-λαιον τῆς συνιστομένης Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρικοῦ συγ-κροτεῖται ἐκ τῶν εἰς συνάλλαγμα, δραχμάς, μηχανήματα, ὑλικά καὶ ὑπηρεσίας κεφαλαίων τοῦ ἑλληνι-κοῦ προγράμματος ἀνασυγκροτή-σεως.

Ὁ ὁργανισμὸς, δύναται νὰ προσ-φύγῃ εἰς ἰδιωτικὰς πηγὰς δανει-σμοῦ καὶ ἀπαλλάσσεται παντὸς δη-μοσίου, κοινοτικοῦ, δημοτικοῦ, λιμε-νικοῦ φόρου, δασμοῦ, τέλους καὶ δικαίωματος ὡς καὶ τῶν δικαστι-κῶν καὶ ταχυδρομικῶν τελῶν καὶ ἀπολαύει ὅλων τῶν διοικητικῶν, δι-καστικῶν καὶ οικονομικῶν προνομι-

ων τοῦ δημοσίου.

Ἡ ἐποπτεία καὶ ἐπίβλεψις ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠ-λεκτρισμοῦ ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ ὑ-πουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ μετὰ τοῦ συσταθησομένου παρ' αὐτῷ Συμ-βουλίου Ἐνεργειακῆς Πολεμικῆς.

Διὰ διαταγμάτων ἐκδομένων μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ ἀνωτέρω συμβουλίου δύναται νὰ ὑποκατα-σταθῇ ἡ Δημοσία Ἐπιχείρησις Ἠ-λεκτρισμοῦ εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ὑπάρχουσων δη-μοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐκμεταλλεύ-σεων παραγωγῆς καὶ διαθέσεως ἡ-λεκτρικῆς ἐνεργείας.

Διὰ τοῦ δευτέρου νομοσχεδίου ὁ-ρίζεται ὅτι εἰς ξένα κεφάλαια εἰσα-γόμενα εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοπο-θετούμενα παραγωγικῶς εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν συστάσεως νέων ἐπιχει-ρήσεων εἴτε ὑπὸ μορφήν συμμετο-χῆς εἰς τὸ κεφάλαιον ὑφισταμένων ἐπιχειρήσεων εἴτε ὑπὸ μορφήν δα-νεισμοῦ, παρέχονται πλεονεκτήμα-

τα συναλλαγματικῆς, φορολογικῆς καὶ δασμολογικῆς φύσεως.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου δίδεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος παρὰ τοῦ δημοσίου ἐντολὴ ὅπως χορηγῇ ἐκάστοτε τὸ ἀπαιτούμενον συνάλ-λαγμα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τοποθετούμενων παραγωγικῶς κεφα-λαίων καὶ πρὸς τοῦτο συνιστᾶται παρ' αὐτῇ εἰδικὸς λογαριασμὸς ἀ-σφαλείας.

Περαιτέρω προβλέπεται ἡ ἐκδο-σις διαταγμάτων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ καθορισθοῦν τὰ τῶν συναλλα-γματικῶν, φορολογικῶν, δασμολογι-κῶν καὶ ἄλλων ἀπαλλαγῶν ἢ διευ-κολύνσεων τῶν τοποθετούμενων, τὰ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ ἐπανεξαγωγῆς αὐτῶν, καθὼς καὶ τῶν μερισμάτων καὶ κερδῶν, τῶν κεφαλαίων κλπ. ὡς καὶ διὰ συναλλαγματικῶν πόρων τροφοδότησις καὶ ἡ λειτουργία τοῦ συνισταμένου παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος εἰδικοῦ λογαριασμοῦ ἀσφαλείας.

Ἀνγγέλθῃ τηλεγραφικῶς ἐξ Οὐ-άσιγκτων, ὅτι ὑπεγράφη ἡ σύμβα-σις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων ἐξηλεκτρισμοῦ μεταξὺ ἀντιπροσώ-πων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ΕΜΠΑΣΚΟ. Ἡ συνολικὴ δαπάνη τῶν ἔργων ὑπολογίζεται εἰς 206 ἑκατομμύρια δολάρια.

Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐλήφθησαν πληροφορίαι ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ Ὅργανισμὸς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Συνεργασίας ἐνέκρινεν ὡς με-ρισδίων τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἐμμε-σον βοήθειαν κατὰ τὸ ἀρξάμενον τρίτον ἔτος ἐφαρμογῆς τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ τὸ ποσὸν τῶν 115 ἑκατομ. δολλαρίων, ἔναντι τῶν 140 ἑκαμ. δολλαρίων ποῦ εἶχε ζητήσῃ ἡ Ἑλλάς. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσω-πεία θὰ ἐπιμενίῃ εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἐπιδικασθέντος μεριδίου, δο-θέντος ὅτι καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μᾶς ἐχορηγήθη ἔμμεσος βοή-θεια 115 ἑκατομ. δολλαρίων ἐπί-σης, ἐνῶ ἐν τῷ μεταξὺ νυξήθησαν αἱ εἰσαγωγαί μας ἀπὸ τὰς χώρας τὰς μετεχοῦσας τοῦ Σχεδίου Μάρ-σαλ. Φόβοι ὑπάρχουν ἐπίσης ὅτι καὶ ἡ ἄμεσος βοήθεια θὰ περιορι-σθῇ ἀπὸ 146 ἑκατομ. δολλάρια, ποῦ εἶχεν ἀρχικῶς ὁρισθῇ εἰς 130 ἑκατ. δολλάρια, λόγω τῆς περικο-πῆς κατὰ 10 % ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Γερουσίας τοῦ προοριζομένου διὰ τὸ σχέδιον Μάρσαλ ποσού.

Ἡ Μεγάλη Βρεταννία ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἑλλάδος 2.000. 000 λίρας στερλίνας δι' εἰσαγω-γὰς, μέχρις ὅτου τεθῇ εἰς λειτουρ-γίαν τὸ νέον σύστημα τῶν ἐνδοευ-ρωπαϊκῶν πληρωμῶν. Ἐπίσης πα-ρεχώρησεν εἰς τὴν χώρας μας συμ-πληρωματικὴν ἔμμεσον βοήθειαν 7,5 ἑκατομ. δολλαρίων διὰ τὸ λή-ξαν οἶκον. ἔτος.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Τσουδε-ροῦ τὸ γνωμοδοτικὸν συμβούλιον τοῦ ὑπουργείου Συντονισμοῦ, συμ-φώνως πρὸς τὸν Νόμον περὶ ὁργα-νώσεως τοῦ ὑπουργείου Συντονι-σμοῦ ἀπετελέσθη κατὰ τὸ οἰκονο-μικὸν ἔτος 1950 — 51 ἐκ τῶν κά-τωθι τακτικῶν μελῶν: τοῦ ὑπουρ-

γοῦ Συντονισμοῦ, ὡς Προέδρου, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος Γ. Μαντζαβίνου, τοῦ κα-θηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου, Κ. Γου-ναράκη, τοῦ τέως Προέδρου τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἀνασυγκροτήσεως Λ. Δημητρακοπούλου, τοῦ καθηγητοῦ τῆς Πολιτικῆς Οἰκονομίας τοῦ Πα-νεπιστημίου Ἀθηνῶν, Ξ. Ζολώτα, τοῦ Συντονιστοῦ Ἐφαρμογῆς Σχε-δίου Ἀνασυγκροτήσεως Κ. Α. Δο-ξαδάκη καὶ τοῦ Μηχανικοῦ, Γενικοῦ Γραμματέως ὑπουργείου Οἰκονομι-κῶν, Γ. Παππά.

Διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν ἀπόντων ἢ κωλυομένων τακτικῶν μελῶν ὠρί-σθησαν διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1950—51 τὰ κάτωθι ἀναπληρωμα-τικά μέλη: 1. Παρασκευάστουλος, Καθηγητῆς, Λ. Ζέρβας, Καθηγητῆς Πανεπιστημίου, Χ. Εὐελπίδης, Κα-θηγητῆς.

Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμ-βουλίου ὁρίζεται ὁ κ. Σ. Ἀγαπητί-δης.

Ὁ Καθηγητῆς κ. 1. Παρασκευά-στουλος δὲν ἀπεδέχθη τὸν διορισμὸν του.

Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Τσουδερός ὑπέγραψεν ἀπόφασιν διὰ τῆς ὁποίας ὁρίζονται τὰ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ Προγράμματος Ἀνασυγκροτήσεως τόσον τοῦ τρέ-χοντος ἔτους, ὅσον καὶ τοῦ ἐπομέ-νου, τελευταίου τοῦ Σχεδίου Μάρ-σαλ. Διὰ τῆς ἰδίας ἀποφάσεως κα-θορίζονται καὶ τὰ τοῦ καταρτισμοῦ ἐνὸς προγράμματος διὰ τὰ ἔτη 1952 — 53, 1953—54, καὶ 1954 —55. Τὸ τελευταῖον τοῦτο πρό-γραμμα ἐξήτησεν ἀπὸ τὰς συμμετε-χοῦσας εἰς τὸ Σχέδιον Μάρσαλ χώ-ρας ὁ ὁργανισμὸς Εὐρωπ. Οἰκονομ. Συνεργασίας ἐπὶ τῇ προόψει τῆς ἐν δεχομένης παρατάσεως τῆς παρο-χῆς βοήθειας, ἐκ μέρους τῶν Ἠνω-μένων Πολιτειῶν πρὸς τὴν Εὐρώπην καὶ μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τοῦ Σχεδίου Μάρσαλ, δηλαδὴ μετὰ τὴν 30ῃν Ἰουνίου 1952.

%

Τὸ Συμβούλιον Ἐξωτερικοῦ Ἐμ-πορίου ἀπεφάσισε τὴν ἐπιδότησιν τῶν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐξαγομένων καπνῶν μὲ ποσοστὸν 25 % καὶ τῶν εἰς Αἴγυπτον ἐξαγομένων μὲ ποσο-στὸν 30 %. Ἡ δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ εἰς 25 ἑκατομμύρια δραχμάς καὶ θὰ βαρύνῃ τὸν Προϋπολογισμὸν.

Κατὰ τὸ διαφρεῦσαν δεκαπενθί-μερον συνεκροτήθησαν ἀλλεπάλλη-λοι συσκέψεις ὅλων τῶν ἀρμοδίων, πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήμα-τος τῆς ἐξαγωγῆς τῶν προϊόντων μας σταφίδος, οἴνου, χαρουπιῶν καὶ σταφυλῶν. Εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπεβλήθησαν τὰ πορίσματα τῶν συσκέψεων, ἀναμένεται δὲ νὰ ἐκδη-λωθοῦν τὰ σχετικὰ κυβερνητικὰ μέ-τρα.

Η ΖΑΚΧΑΡΙΣ
ΚΑΙ Η ΟΡΥΖΑ

Μεταξὺ τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν συνεχίζονται αἱ συσκέψεις διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεως περὶ ἀποδόσεως εἰς τὸ ἰδιωτικὸν ἐμπόριον τῆς ζαχα-ραεὺς καὶ τῆς ὀρυζῆς, διὰ νὰ ἐξασφα-λισθῇ ὁ κανονικὸς ἐφοδισμὸς τῆς ἀγορᾶς μὲ τὰ εἶδη ταῦτα.

σιμα, διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ κό-τους τῆς ἐργασίας. Χάρης εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς αὐτῆς, πρέπει νὰ γνω-ρίζῃ πόσον στοιχίζει ἡ εἰσπραξις τῶν τοκομεριδίων, ἡ ἀποστολὴ ἀν-τιγράφου λογαριασμοῦ, ἡ ἀπόδο-σις χρεογράφων, ἡ πληρωμὴ μῆδς ἐντολῆς κλπ. Μετὰ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν θὰ προσαρμόσῃ τὰ ποσοστὰ τῶν προμηθειῶν ἀναλόγως μὲ τὸ κόστος ἐκάστης ἐργασίας. Τέλος, εἰς τὴν Ἐπιθεώρησιν πρέπει νὰ ἀ-νατεθῇ ἡ ἐργασία τῆς μετατροπῆς καὶ τελειοποιήσεως τῆς τραπεζικῆς τεχνικῆς. Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπε-ζαν ὀρθῶς ἔχει ἀνατεθῇ πρὸ πολ-λῶν ἐτῶν ὁ ρόλος αὐτὸς εἰς τὸ Τμήμα Ὁργανώσεως τῆς Ἐπιθεω-ρήσεως, ἀδιάφορον ἂν οἱ ἐκάστοτε Διευθυνταὶ δὲν κατέβαλλον τὴν δέ-ουσσαν προσοχὴν, διὰ νὰ φέρουν εἰς πέρας τὴν ἀποστολὴν των, διότι ἱ-σως δὲν ἦσαν ἐπαρκῶς προπαρα-σκευασμένοι πρὸς τοῦτο. Ἐνῶ π.χ. θὰ ἔπρεπε νὰ ἦσαν οἱ προπαρανδι-σταὶ τῆς μηχανοποιήσεως τῆς Τρα-πέζης, ὅχι μόνον δὲν τὸ ἔκαμαν, ἀλλὰ ἀντέδρασαν μετὰ φανατισμοῦ εἰς τὰς ὑποδείξεις ἄλλων ὑπαλλή-λων καὶ ἐπέμειναν εἰς τὴν διατή-ρησιν τῶν καταστάσεων, τὰ ὅποια λόγω τοῦ διαρκῶς αὐξανόμενου ὄγκου τῶν ἐργασιῶν κατέστησαν δύσχρηστα, ἀπότην πολλοὺς ὑπαλ-λήλους καὶ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς συγχρόνους ἀπαιτήσεις. Ἀντιληφθέντες, τελί-κως, τὰ μεγάλᾳ πλεονεκτήματα τοῦ μηχανογραφικοῦ συστήματος (ταχύτης καταχωρίσεως, ταχύτης ὑπολογισμοῦ, ἐλάττωσις τοῦ ἀρ-θ-μοῦ τῶν ἐγγραφῶν, ταχεῖς ἔλεγ-χοι, ἀποφυγὴ λαθῶν, οἰκονομία προσωπικοῦ κ.λ.π.), ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσουν καὶ οὕτως, ἐτέθη-σαν αἱ βάσεις τῆς ὀρθολογιστικῆς ὁργανώσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τρά-πεζαν, ἡ ὁποία κατέχει σήμερον τὴν πρώτην σειρὰν εἰς μηχανικὸν ἐξοπλισμὸν.

Τὸ ἐφαρμοζόμενον σήμερον κατὰ τὸ πᾶν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Τραπεζὰς μηχανογραφικὸν σύστη-μα, συνίσταται εἰς τὴν χρησιμοποί-ησιν ἐντύπων, συνδυασμένων εἰς πολλὰ φύλλα, τὰ ὅποια ἐπιτρέπουν

τὴν σύνταξιν πολλῶν λογιστικῶν πράξεων, ἐκάστου ἐξ αὐτῶν προο-ριζομένου διὰ τὴν Ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν ἀφορᾷ ἡ ἐγγραφή. Οὕτω, δι' ἐνὸς κτυπήματος εἰς τὴν γρα-φομηχανήν, ἐπιτυγχάνεται ἡ σύντα-ξις τῆς ἐπιστολῆς, ἡ ὁποία θὰ ἀ-ποσταλῇ εἰς τὸν πελάτην, τὰ δὲ ἄλλα ἀντίτυπα, καλούμενα λογι-στικά δελτία, χρησιμεύουν διὰ τὴν σύνταξιν τῆς λογιστικῆς πράξεως (συμψηφισμοῦ) καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰς Ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας ἀ-φορᾷ ἡ λογιστικὴ πράξις. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἐπετεύχθη οἰκονομία ἐγγραφῶν, ἀκρίβεια ἡ ὁποία σπα-νίως ἐπετυγχάνετο προηγουμένων καὶ ἀπεφεύχθησαν τὰ λάθη ἀπὸ ἀ-προσεξίας τοῦ ὑπαλλήλου.

Τὸ μόνον μειονέκτημα ποῦ πα-ρουσιάζει τὸ σύστημα αὐτό, ἔγκει-ται εἰς τὸ ὅτι γίνεται μεγάλη σπα-τάλη ἐντύπων καὶ ὅτι βραδύνει κάπως ἡ διεκπεραίωσις τῆς ἄλλη-λογραφίας, ἡ ὁποία ἀποστέλλεται εἰς τὸ τμήμα διεκπεραιώσεως μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν λογιστικῶν πρά-ξεων καὶ τοῦ ἐλέγχου.

Ἡδὴ ἀπὸ τοῦ 1935, ὅλαι αἱ Εὐ-ρωπαϊκαὶ Τράπεζαι κάμνουν χρῆ-σιν τῶν ἡλεκτρικῶν στατιστικῶν μη-χανῶν, αἱ ὁποῖαι πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχον τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερι-κῆς. Διὰ τῶν μηχανῶν αὐτῶν εἰσ-ήχθη ἕν νέον σύστημα διοικητικῆς καὶ λογιστικῆς ὁργανώσεως καὶ ἐ-πραγματοποιήθησαν τεράστιαι πρό-οδοι εἰς ὅλον τὸ τραπεζικὸν οἰκο-δόμημα, διότι ἀντικατέστησαν τοὺς Ἐπιθεωρητάς, τοὺς Ἐλεγκτάς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ στατιστικάς, τοὺς λογιστάς, κατήργησαν Ὑπη-ρεσίας, αἱ ὁποῖαι προηγουμένως ἔθεωροῦντο ἀπαραίτητοι, ἐμείωσαν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸ κόστος τῶν ἐρ-γασιῶν λόγω τῆς μεγάλης ταχύτη-τος μὲ τὴν ὁποίαν διεκπεραιοῦται κάθε ἐργασία καὶ γενικῶς, προσέ-φερον δυνατότητας, αἱ ὁποῖαι ἔφε-ραν ἐπανάστασιν εἰς τὴν προηγου-μένην πρακτικὴν.

Ἡ νέα μηχανογραφικὴ μέθοδος παρουσιάζει πρωταρχικὸν ἐνδιαφέ-ρον ἀπὸ διπλῆς ἀπόψεως: πρῶτον ἀπὸ στατιστικῆς ἀπόψεως, καὶ διὰ

τὸν λόγον αὐτὸν ὠνομάσθησαν καὶ στατιστικαὶ μηχαναί, καὶ κατὰ δεύ-τερον λόγον ἀπὸ ἀπόψεως λογιστι-κῆς ὁργανώσεως. Εἰς τὴν λογιστι-κὴν ὁργάνωσιν, ἡ μηχανογραφία ἐνδείκνυται μόνον, ὅταν ἔχωμεν κα-θημερινῶς μεγάλον ἀριθμὸν ἐγγρα-φῶν ἢ ὅταν αἱ ἐγγραφαὶ αὐταὶ πρέπει νὰ ἀντιπαραβληθοῦν κατὰ ἐπανάληψιν.

Μέχρι σήμερον αἱ Ἑλληνικαὶ Τράπεζαι ἐφήρμοζον μίαν ἐμπειρι-κὴν ὁργάνωσιν καὶ ἀναλόγως τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐργασιῶν των ἡρ-κοῦντο εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν Ὑπηρε-σιῶν των, τὴν πρόσληψιν νέου προ-σωπικοῦ, ἡ εἰς τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ἐργασίας διὰ συνεργειῶν καὶ ἐντατικῆς ἐργασίας. Ἐν τούτοις ἡ καθημερινὴ μεγάλη αὐξήσις τῶν συναλλαγῶν καὶ ὁ πληθωρισμὸς ἐ-πέφερον ἀνάπτυξιν εἰς τὰς Τραπε-ζικὰς ἐργασίας τοιαύτην, ὥστε ἐ-πέστη πλέον ἡ σιγμὴ διὰ τὰς Τρα-πέζας νὰ μελετηθῇ ἐμπεριστατωμέ-νως τὸ ζήτημα τῆς πραγματοποιή-σεως θελωτίσεως εἰς τὴν ἐσωτερι-κὴν των ὁργάνωσιν μὲ σκοπὸν, ὅχι μόνον τῆς ταχυτέρας ἐξυπηρετήσε-ως τῆς πελατείας, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ σταματήσῃ ἡ αὐξήσις τῶν δαπα-νῶν.

Δὲν πρόκειται νὰ ἐκταθῶμεν εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον μὲ τὸν τρόπον χρησιμοποίησεως τοῦ συγκροτήμα-τος τῶν μηχανῶν αὐτῶν, οὐτε καὶ μὲ τὰς δυνατότητας, τὰς ὁποίας μᾶς προσφέρουν εἰς τὴν διεκπεραί-ωσιν τῶν πάσης φύσεως Τραπεζι-κῶν ἐργασιῶν, διότι σκεπτόμεθα νὰ πράξωμεν τοῦτο εἰς προσεχῇ μας ἐργασίαν.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θέλωμεν νὰ το-νίσωμεν εἶναι, ὅτι μόνον διὰ συντο-νισμένης ὀρθολογιστικῆς ὁργανώ-σεως θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἐλάττωσις τοῦ κόστους τῶν Τραπεζικῶν ἐργασι-ῶν, συνέπεια τῆς ὁποίας θὰ εἶναι ἡ θελίωσις τῆς οἰκονομικῆς κατα-στάσεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἡ πα-ραχώρησις εἰς τὴν πελατείαν κα-λυτέρων ὁρων.

Α. Ζ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τμηματάρχης Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΤΗΣ ΚΟΡΕΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡ. ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

Τὸ πλέον ἐνδιαφέρον θέμα, γύρω ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀμείωτος διετηρήθη ἡ προσοχὴ τῶν διεθνῶν ναυτιλιακῶν κύκλων, συνεπῶς δὲ καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐφοπλισμοῦ, ὑπῆρξεν ὁ ἐνδεχόμενος ἐπὶ τῆς ναυτιλίας ἀντίκτυπος ἐκ τοῦ πολέμου εἰς τὴν Κορέαν. Πρῶτον, ἀλλὰ καὶ κεφαλαιώδους σημασίας συμπέρασμα ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν τῶν ἐχθροπραξιῶν εἶνε ὅτι ὁ πόλεμος εἰς τὴν Κορέαν ἐπιτηκύνεται δι' ἀόριστον χρονικὸν διάστημα. Δεύτερον συμπέρασμα ἐγκτεταται εἰς τὸν ὑφιστάμενον βασίμον κίνδυνον εὐρυτέρας περιπλοκῆς, ποῦ θὰ ὠδήγηι μοιραίως εἰς ἕνα τρίτον παγκόσμιον πόλεμον.

Ἡ εὐπαθὴς ναυτιλιακὴ βιομηχανία, κινουμένη — ὡς γνωστὸν — εἰς τὸ πλαίσιον τῆς διεθνούς μεταφορικῆς ἐργασίας, ἀπετέλεσεν ἀνεκθῆναι τὸ βαρόμετρον διὰ τὰς πιθανὰς τῶν διεθνῶν πραγμάτων ἐξελίξεις, ἰδίᾳ δὲ εἰς τὰς περιπτώσεις ἐνόπλων συρράξεων. Πᾶν ὅ,τι παρετηρήθη κατὰ τοὺς δύο πρώτους παγκοσμίους πολέμους, ἐπαναλαμβάνεται καὶ σήμερον μὲ ἀκρίβειαν μαθηματικῇ. Ἡ Ναυτιλία, ἀντιμετωπίζουσα τὰ γεγονότα καὶ τὰς αὐριανὰς πιθανότητας, παρασκευάζεται ἀπὸ τοῦδε διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς θυέλλης.

Συμφώνως πρὸς τὰς διαδιδαζομένας πρὸς τὰ ἑλληνικὰ ἐφοπλιστικὰ γραφεῖα ἐκθέσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐν Λονδίνῳ καὶ Νέᾳ Ὑόρκῃ, διεκόπησαν τελείως σχεδὸν αἱ πωλήσεις πλοίων. Ὅσαι ἐταιρίαι εἶχον ἀποφασίσαι νὰ πωλήσουν τὰ παλαιότερα ἡλικίας σκάφη τῶν ἀπέσυρον τὰς διαταγὰς τῶν ἀπὸ τὴν ἀγορὰν τῶν μεταχειρισμένων πλοίων, μὲ τὴν δὴλῶσιν, ὅτι ἡ παρούσα διεθνὴς κρίσις δὲν ἐπιτρέπει μείωσιν τῆς χωρητικότητός των. Κατόπιν τούτου αἱ ἀξίαι τῶν φορητῶν πλοίων ἤρχισαν νὰ ἀκολουθοῦν τὴν γνώριμον ἀνατιμητικὴν κλίμακα τῶν ἀνωμάλων περιστάσεων. Ἀναφέρονται πλεῖστα ὅσα συγκεκριμένα παραδείγματα, ἀντιπροσωπευτικώτερον τῶν ὁποίων καὶ περισσότερο χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ κατωτέρω:

— Τὴν ἐπαύριον τῆς λήξεως — κατὰ τὸ 1945 — τὴν ἐχθροπραξίαν καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν καθάρρουν τῆς Ἰαπωνίας, παναμαϊκὸν φορητὸν 10.000 τόνων φορτίου καὶ ναυπηγήσεως 1920, ἐπωλήθη ἀντὶ τιμῆς 750.000 δολλαρίων. Δύο ἔτη βραδύτερον, τὸ αὐτὸ πλοῖον ἐπωλήθη ἀντὶ 580.000 δολλαρίων, πρὸ ἐξαμήνου δὲ προσεφέρετο ἀντὶ 165.000 δολλαρίων, χωρὶς νὰ προκαλῇ ἀγοραστικὸν ἐνδιαφέρον. Μετὰ τὴν ἐκρηξίν τοῦ πολέμου εἰς τὴν Κορέαν τὸ ἴδιον πλοῖον, εὐρεθὲν εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς πώλησιν, ἐκλείσθη εἰς τὴν τιμὴν τῶν 250.000 δολλαρίων, εἰς ἣν καὶ ἐπωλήθη εἰς Ἰταλοῦς. Σημειωτέον, ὅτι ἐναντὶ τοῦ 1945, τὸ σκάφος αὐτὸ εἶναι σήμερον κατὰ πέντε ἐπὶ πλέον ἔτη γηραιότερον, ὀφείλει δὲ τῶρα νὰ ὑποστῇ καὶ τὰς δαπάνας πρὸς ἀνάνεωσιν τῆς κλάσεώς του.

Ἔτερον χαρακτηριστικὸν παρά-

δειγμα ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν κατωτέρω περίπτωσιν: Τὸ 1946 (τέρμα) ἡγοράσθησαν παρὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ πιστώσει 100 λίμπερτυς ἀντὶ τιμῆς γύρω τῶν 600.000 δολλαρίων, μὲ εἰκοσαετῇ, περίπου, τὴν ἐξόφλησιν. Τὸ 1947 (Ἰούνιον) λίμπερτυς ὑπὸ παναμαϊκὴν σημαίαν ἐφθασαν νὰ πωλοῦνται ἀντὶ τιμῆς μέχρι καὶ 780.000 δολλαρίων, ἐνῶ τὰ αὐτὰ σκάφη πρὸ τριμήνου ὑπετιμήθησαν μὲ τὴν πτώσιν τῶν ντύλων) εἰς τὸσον βαθμὸν, ὥστε νὰ προσφέρωνται ἀντὶ 380.000 δολλαρίων. Προκειμένου μάλιστα περὶ ἐνυποθήκου «λίμπερτυς», ὑπὸ τὴν ἀμερικανικὴν σημαίαν, εἶχε σημειωθῇ καὶ ἡ ἀκόλουθος — ἀληθὴς καταπληκτικὴ — περίπτωσις: Ὁ πωλητὴς Ἀμερικανὸς ὤφειλεν εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Δημόσιον 282.000 δολλαρίων, ἀπὸ τὴν ἐπὶ πιστώσει ἀγορὰν ἐνὸς λίμπερτυ. Ἐπειδὴ οἱ ναῦλοι ἔπασαν καὶ ὁ Ἀμερικανὸς ἐφοπλιστὴς ἐξημιώμετο, ἐπώλησε τὸ πλοῖόν του εἰς ἕτερον Ἀμερικανὸν ἐφοπλιστὴν ἀντὶ τιμῆς 275.000 δολλαρίων! Καὶ ἐπειδὴ ὤφειλεν εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Δημόσιον 282.000 δολλαρίων, ἐμείνησεν ὁ πωλητὴς εἰς τὸν ἀγοραστὴν καὶ 7.000 δολλάρια πρὸς κάλυψιν τῆς διαφοράς τοῦ χρέους του!... Δύο—τρεῖς μῆνας ἀργότερον, μετὰ τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν, ἐπωλήθησαν σκάφη τοῦ τύπου «λίμπερτυ», ἀντὶ μόνον 265.000 δολλαρίων, ἐνῶ μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ ἐν Κορέᾳ πολέμου, ἐπωλήθη σκάφος τοῦ ἰδίου τύπου ἀντὶ τιμῆς 400.000 δολλαρίων. Εἶναι τὸσον ἐξόφθαλμος ἡ διαφορά, ὥστε νὰ περιττεύουν τὰ σχόλια.

Πέραν ὅμως τῆς ἀνατιμήσεως τῶν ἀξιών τῶν πλοίων, παρετηρήθη καὶ ἀνατίμησις τῶν ναύλων καὶ τῶν τιμῶν τῶν χρονοναυλώσεων διὰ συνεχὴ ταξίδια. Πρὸ τῆς Κορέας, ἦτο ἕνας ἐφοπλιστὴς εὐτυχὴς, ἐὰν ἐναύλωνε τὸ πλοῖόν του διὰ φόρτωσιν Ἰανουαρίου — Φεβρουαρίου 1951. Σήμερον, κανεὶς δὲν προσφέρει τὸ πλοῖόν του διὰ φόρτωσιν Ὀκτωβρίου ἢ ἑ. ἑ., διότι κανεὶς δὲν γνωρίζει, τί... τάσσεται ἡ ἐπιούσα!.

Ἐνα ἄλλο σημεῖον ἐγκτεταται εἰς τὴν ἀνατίμησιν τῶν ναύλων ἐξ ἀφορμῆς τῶν καθιερωθέντων πολεμικῶν ἀσφαλίσεων καὶ ἐξ ἀφορμῆς τῶν πληρωμάτων, ἅτινα ἀπαιτοῦν τὴν πληρωμὴν πολεμικοῦ ἐπιδόματος, προκειμένου περὶ ταξιδίων εἰς τὰ ἐπικίνδυνα ὕδατα. Πέραν αὐτῶν ὅμως, ἐπικίνδυνα ὕδατα δὲν χαρακτηρίζονται μόνον οἱ λιμένες τῆς ἐμπολέμου Κορέας, ἀλλὰ καὶ οἱ λιμένες τῆς Φορμόζης (ἐθνικιστικὴ Κίνα), οἱ λιμένες τῆς Ἑρυθρᾶς Κίνας καὶ οἱ λιμένες τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας, ὅπου αἱ ἐνδιάμεσοι προσεγγίσεις ἀπαγορεύονται καὶ διὰ ρητῆς εἰς τὰ ναυλοσύμφωνα ρήτρας, ἐξαιροῦνται.

Πέραν ὅμως τῶν ἐπιφυλάξεων τοῦ ἰδιωτικοῦ ἐφοπλισμοῦ, ἔρχεται καὶ ἡ ἐπίσημος ἀμερικανικὴ ναυλαγορὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν πρὸς τὰ ἄνω πορείαν τῶν ναύλων. Ἐδηλώθη εἰς τὴν Οὐάσιγκτῶνα, εὐθὺς μετὰ

τὰς πρώτας μάχας εἰς τὴν Κορέαν, ὅτι θὰ ἀποσταλοῦν ἐκεῖ ἐξ πλήρεις ἀμερικανικαὶ μεραρχαί. Σημαίνει τοῦτο, ὅτι διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀπὸ τὰς ἀμερικανικὰς ἀκτὰς τοῦ Βορείου Εἰρηνικοῦ εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ἀπὼ Ἀνατολῆς θὰ χρειασθῶν — πέραν τῶν μεταγωγικῶν διὰ τοὺς στρατιώτας — καὶ 75 φορητὰ τῶν 10.000 τόνων διὰ τὸν ἀνεφοδιασμόν των. Οἱ ἀρμόδιοι Ἀμερικανοὶ ἐζήτησαν χωρητικότητα ἀπὸ τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν, ἐναύλωσαν δὲ μέχρι τῆς στιγμῆς ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀμερικανικῶν μόνον πλοίων πρὸς 2.000 δολλάρια ἡμερησίως, προκειμένου περὶ σκαφῶν τύπου «Βίκτορυ» καὶ πρὸς 1200 δολλάρια, προκειμένου περὶ σκαφῶν τύπου «Λίμπερτυ».

Οἱ ξένοι ἐφοπλισταὶ προέβαλον μεγάλας ἀξιώσεις, αἰτίνες καὶ ἐκρίθησαν ἀπαράδεκτοι, δι' ὃ καὶ δὲν ἐπραγματοποιήθησαν χρονοναυλώσεις. Ἐν τῷ μεταξύ ἤρχισεν ἡ κινητοποίηση τοῦ κρατικοῦ ἐφεδρικοῦ ἐμπορικοῦ στόλου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ἀπὸ τὰ ἀγκυροβόλια ἀργίας τῆς ἀκτῆς τοῦ Εἰρηνικοῦ. Περὶ τὰ ἐξήκοντα σκάφη διαφόρων μεγεθῶν καὶ τύπων ἀπεσύρθησαν ἀπὸ τὴν «ναφθαλίνην» καὶ ἤδη ὑφίστανται ἀπαραίτητους τινὰς ἐπισκευὰς, ἵνα ἐπανδρωθῶν καὶ τεθοῦν συντόμως ἐν ὑπηρεσίᾳ. Παρὰ τὸ γεγονὸς τοῦτο αἱ ὑπερβολικαὶ ἀπαιτήσεις τῶν ξένων πλοιοκτητῶν καὶ ἡ ἐμμότης τῶν εἰς αὐτὰς συνετέλεσαν εἰς τὴν πρώτην ἀνατίμησιν τῶν ναύλων,

Η ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

14 ΙΟΥΛΙΟΥ. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διαψεύδει τὰ περὶ δῆθεν ἐπιθετικῶν ἐνεργειῶν κατὰ τῆς Ἀλβανίας. Εἰς τὴν Βουλὴν κατατίθεται τὸ πόρισμα τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸ ζήτημα τῶν ὑγρῶν καυσίμων καὶ τὴν παραπομπὴν τοῦ κ. Χατζηπάνου. Κατηρτίσθη τὸ πρῶτον γνωμοδοτικὸν συμβούλιον τοῦ ὑπουργείου Ἐφοδιασμοῦ.

15 ΙΟΥΛΙΟΥ. Ὁ ἀρχιστράτηγος κ. Παπάγος ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας. Οἱ Βορειοκορεᾶται συνεχίζουν τὴν προέλασιν των εἰς Ν. Κορέαν. Κηρύσσεται ἀπεργία τῶν πληρωμάτων τῶν πλοίων ἀκτοπλοῖας. Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Πλαστήρας ἐπιμένει εἰς τὰ μέτρα ἐπιεικειᾶς. Δημοσιεύεται εἰδήσις περὶ λαθραίας εἰσαγωγῆς ὀρολογίων ὑπὸ διπλωματικοῦ ταχυδρόμου. Οἱ Βορειοκορεᾶται ἐγκαθιστοῦν γέφυραν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Κούμ.

17 ΙΟΥΛΙΟΥ. Εἰδήσις περὶ καταθέσεως τοῦ Προϋπολογισμοῦ πρὸς τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Ἡ ἀπάντησις τοῦ Στάλιν εἰς τὸν Παντὶ Νεχρού δὲν θεωρεῖται ἱκανοποιητικὴ. Σύσκεψις διὰ τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας. Ἡ ἀπεργία τῶν πληρωμάτων τῶν σκαφῶν τῆς ἀκτοπλοῖας λήγει. Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Πλαστήρας δηλοῖ ὅτι ἡ Ἑλ-

ΛΟΝΔΙΝΟΝ Ἰούλιος (15 ἡμέρ.) Κατὰ τοὺς ἐνταῦθα ἐμποροβιομηχανικοὺς κύκλους, οἱ βρετανικοὶ βιομηχανικοὶ καὶ ἐμπορικοὶ οἶκοι θὰ ἐκθέσων πλουσιωτάτην συλλογὴν τῶν προϊόντων των εἰς τὸ Διεθνὲς Περύπτερον τῆς ἐμποροβιομηχανικῆς πανηγύρεως τῆς Κύπρου, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ ἀνοίξῃ τὴν 19ην Αὐγούστου εἰς Λευκωσίαν.

Αἱ ληφθεῖσαι ἐκείθεν πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι τὰ 75 % τῶν περὶπτερῶν ἐκλείσθησαν ἤδη ὑπὸ τῶν τοπικῶν ἀντιπροσώπων βρετανικῶν οἰκῶν. Εἰς τὴν ἐμποροβιομηχανικὴν διὰ τὴν Ἀπὼ Ἀνατολὴν ἰδίᾳ.

Τονίζεται, ὅτι εὐρίσκονται εἰς πλεονεκτικὴν θέσιν τὰ δεξαμενόπλοια. Ἡ ἐντατικὴ κίνησις τῶν σκαφῶν τοῦ 7ου ἀμερικανικοῦ στόλου σημαίνει συνεχὴ ἀνεφοδιασμόν του μὲ ὑγρὰ καύσιμα. Διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἐν λόγῳ ἀνεφοδιασμοῦ συντόμως θὰ παραστῇ ἀνάγκη, ὅπως τὸ ἀμερικανικὸν Ναυαρχεῖον προσφύγῃ εἰς τὴν ναύλωσιν ἰδιωτικῶν δεξαμενοπλοίων, μεγάλης χωρητικότητος καὶ ὑψηλῆς ταχύτητος, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν του.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἤρχισεν ἐφαρμόζουσα σκληρὰ μέτρα πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν ἀμερικανικῶν πληρωμάτων ἀπὸ τοὺς ἀριστερίζοντας ναυτεργάτας, τὸ δὲ γεγονὸς αὐτὸ ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον ἀλληλοδιαδόχων κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας συσκέψεων μεταξὺ τοῦ Ἀμερικανοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας ἀφ' ἐνὸς καὶ ἐκπροσώπων τῶν ἐφοπλιστῶν καὶ τῶν ναυτεργατικῶν Ὀργανώσεων ἀφ' ἑτέρου.

πληγῶν τῆς Κύπρου νὰ ἐκτεθοῦν ἐκεῖ ἀμερικανικά, γερμανικά, ἰταλικά, γαλλικά, αἰγυπτιακά καὶ συριακά προϊόντα. Πιθανὸν νὰ μετασχοῦν ὁ Λίβανος καὶ τὸ Ἰσραήλ. Οἱ Τούρκοι βιομήχανοι ἐκλείσαν ἤδη ἕνα ἐκ τῶν μεγαλυτέρων καὶ κυριωτέρων.

Τὰ βιομηχανικά καὶ βιοτεχνικά προϊόντα ἐκ Κύπρου θὰ ἐκτεθοῦν εἰς τὸ μεγαλύτερον περίπτερον τῆς Πανηγύρεως τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ παρελθόντα ἔτη ἐπεσκέφθησαν ἄνω τῶν 100.000 ἐπισκεπτῶν. Ἐφέτος ἐλπίζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς οὗτος θὰ διπλασιασθῇ.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Τὴν ὁργάνωσιν τῆς Ἑλληνικῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐκθεσιν ἀνέλαβεν ὁ Σύνδεσμος τῶν Ἑλλήνων βιομηχάνων.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΣΤΑΦΥΛΩΝ ΕΙΣ ΔΥΤΙΚΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Πληροφοροῦμεθα ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐζήτησεν ὅπως ἡ Δυτικὴ Γερμανία παραχωρήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα κοντενζὰν μέχρι 2000 τόνων νωπῶν σταφυλῶν. Εἰς τὴν ὥς ἄνω ἐνέργειαν ὑποέδω τὸ ὑπουργεῖον λόγῳ τῆς λήξεως τῆς μετὰ τῆς Γερμανίας συμφωνίας καὶ λόγῳ τῆς ἐποχικοῦ χαρακτήρος τῶν σταφυλῶν, ἡ ἐξαγωγή τῶν ὁποίων ἄρχεται ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Αὐγούστου.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΣΤΑΦΥΛΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΥΗΔΙΑΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐλήφθησαν πληροφορίες κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Σουηδικὴ Κυβέρνησις ἐδέχθη ὅπως αὐξήσῃ τὸ κοντενζὰν νωπῶν σταφυλῶν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλληνο-σουηδικῆς συμφωνίας ἀπὸ 75.000 εἰς 500.000 κορώνας.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας αἱ συνθήκαι διὰ τὴν τοποθέτησιν νωπῶν ἑλληνικῶν σταφυλῶν εἰς τὴν Σουηδίαν ἐμφανίζονται εὐνοϊκαί, αἱ δὲ τιμαὶ κρίνονται ὡς ἱκανοποιητικαί.

Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΑΖΩΤΟΥ

Ἡ Γενικὴ Συνομοσπονδία τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν συντάσσει μελέτην διὰ τὴν προκήρυξιν διαγωνισμοῦ ἰδρύσεως ἐργοστασίου ἀζώτου.

Διὰ τὴν κάλυψιν μέρους τῆς ἀπαιτηθσομένης δαπάνης θὰ ζητηθῇ ἡ συμμετοχὴ τῶν συνεταιρισμένων γεωργῶν, τῶν γεωργικῶν ὁργανώσεων καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς. Διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσὸν οἱ συνεταιρισμοὶ θὰ ζητήσουν νὰ τοὺς δοθῇ ὑπὸ μορφήν δανείου.

Η ΕΞΟΔΕΙΑ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Πατρῶν ἡ ἐφετηνὴ ἐσοδεῖα τῆς σταφίδος προβλέπεται ὅτι θὰ ἀνέλθῃ εἰς 80 χιλιάδας τόνων ἤτοι θὰ εἶναι μικροτέρα τῆς περυσινῆς.

Ἐν τῷ μεταξύ ἐγνώσθη ὅτι Ἰρλανδοὶ ἔμποροι ἐξεδήλωσαν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀγορὰν μεγάλων ποσότητων ἑλληνικῆς σταφίδος, πρὸς διέθεσιν εἰς τὴν Ἰρλανδικὴν ἀγορὰν.